

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

Ν. ΔΑΣΚΑΡΗ	Γα ἐν Νουβίῳ
Ε. ΖΩΓΡΑΦΟΥ	«Ἡ Ἀνοΐξες» Τὸ Ἑλληνικὸν Τραγῶδι
Γ. ΣΤΑΜΒΟΛΗ	Ἐνα ροδὸς. «Μαγδαλινῆ» (ποίημα)
Δ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΥ	Τὸ Α. Παναγιῶ. Γεωργικὸν Συναγῶσιον
ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΜΠΕΛΗ	«Στὴ κρή μου» (ποίημα) Βίκτωρ, Οὐγγῶν
Δ. Ζ.	Ζαρερίος Μάτσα
Π. Κ. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	Χημικὴ γενημεποίησις τῶν ὕδων
ΦΙΛΗΣ Κ. ΒΑΤΙΔΟΥ	«Στὴ μέρα ἐκείνη» (ποίημα)
ΑΠ. Μ. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗ	«Γιὰ τοὺς ἡθελοκόβας» (ποίημα)
ΜΕΔ. ΑΔ.	Ἑνὴ φιλολογία
Γ. Κ.	Ἐκδοταὶ Ἑγγραφοῦ Νικολ. Χερσονῆ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Διεύθυνσις:
Δεσποινίδα **ΕΥΓΕΝ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ**
Ὀδὸς Μενάνδρου, 83. Ἀθήνας.
Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις:
ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ
Ἀθήνας

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΔΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἑσωτερικόν... Δραχ. 20.—
Διὰ τὴν Ἀμερικὴν... Δολλάρ. 4.—
Διὰ τὰ Λημέσια Γραφεῖα Δρ. 49.—
Δι' Ἀγγλίαν, Αἴγυπτον καὶ
Κύπρον... Σελίνα 15.—

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΔΡ.25

Πᾶν χειρόγραφον δημοσιευόμενον
ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφεται.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς
1ης ἐκάστου μηνός.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ Δρ.150

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΤΑ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ

(1825 - 1834)

(Συνεχεται ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἰδίως ὁ τύπος τοῦ ἱατροῦ Ἰπεκκουάνα, ὅστις ἐθαυμάσθη ὅτε τὸ πρῶτον ἐξεδόθη ὁ «Ἀσώτος» εἶναι καθαρὰ ἀντιγραφή συλλεγθῆναι ὅλων τῶν ἱατρῶν τῶν κωμωδίων τοῦ Μολιέρου! ὁ περιφημὸς αὐτὸς τύπος ὅστις εὐχεται εἰς τοὺς ἀρρώστους του.

«ὕγιαν

χυμούς καλοὺς, ὕγρα καλὰ καὶ καθαρὰν κοιλίαν» πεθαίνει δὲ αὐτοὺς «μὲ μέθοδο καὶ τάξιν» εἶναι ὁ «Ἀκούσιος ἱατρός» τοῦ Μολιέρου ὅστις παραγγέλλει εἰς τὴν ἀσθενή του «ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀποθάνῃ ἄνευ τῆς διαταγῆς τοῦ ἱατροῦ» (1).

Ὁ Ἰπεκκουάνας, ὁ ὀμιλῶν ἀσυνάρτητα ἐλληνολατινικὰ ὡς τὰ ἀνέμιμπος, καρδάμπους, ἀφρόρουμ, κυματέρουμ» εἶναι ὁ αὐτὸς τοῦ Μολιέρου ἱατρός ὅστις, ἀφοῦ μάθει παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς πελάτιδος του ὅτι δὲν ἤξευρε λατινικὰ λέγει «Καμπρίσιος ἀρσιπάρου, κατάνουε κλ. (2). Ὁ Ἰπεκκουάνας, ὁ προσκυλῶν τὸν πελάτην του ἀπὸ ὑπάγη χάριν διασκευάσεως εἰς μίαν νεκροτομίαν πῶ θά ἐνεργήσῃ» εἶναι ὁ ἱατρός Νταφουρός, ὅστις προσκαλεῖ τὴν θυγατέρα τοῦ ἀσθενοῦς του «Νὰ ὑπάγη μίαν ἀπ' αὐτάς τὰς ἡμέρας νὰ διασκευάσῃ, παρακολουθῶν τὴν νεκροτομίαν μιᾶς γυναικός» (3). Ὁ ἀκατάσχετος τέλος τὴν γλυκίαν Ἰπεκκουάνας εἶναι ὁ ἱατρός τοῦ «Κυρίου ντὲ Πουρσονιάν» ὅστις ἐξοτρειλλάνει τὸν πελάτην του ἀπὸ τὴν γλυκίαν (4).

Πλὴν, ἐκτός τῆς σαλατοποίησεως αὐτῆς ὅλων τῶν ἱατρῶν τῶν γαλλικῶν κωμωδιῶν, καὶ ὀλόκληροι σκηναὶ τοῦ «Ἀσώτου» εἶναι μιμήσεις, ἂν μὴ ἀντιγραφαί, σχετικῶν σκηνῶν τῶν κωμωδιῶν τοῦ Μολιέρου. Λόγου χάριν, ἡ μεταξὺ τοῦ Σωτηρίου καὶ τοῦ Τετραπερατμένου σκηνῆς

(1) Μολιέρου «Γιατρός μετὸ στανιό», πρᾶξ. II σκην. V.
(2) Μολιέρου, «Γιατρός μετὸ στανιό», πρ. II σκ. VI.
(3) Μολιέρου, «Ὁ κατὰ φαντασίαν ἀσθενής» πρ. I σ. VI
(4) Μολιέρου, «Ὁ κίβριος ντὲ Πουρσονιάν» πρ. I. σ. XI.

τῆς πρώτης πράξεως εἶναι τελεία ἀντιγραφή τῆς μεταξὺ Πουρσονιάν καὶ Συμπριγκάνι πέμπτης σκηνῆς τῆς πρώτης πράξεως τοῦ Κυρίου ντὲ Πουρσονιάν». Ἡ τῆς πρώτης πράξεως ἐξέδωκε σκηνὴ μεταξὺ Σωτηρίου, Φοιβεπόλλωνος καὶ Ἀρμονίου εἶναι καθαρὰ μίμησις τῆς μεταξὺ τοῦ Κυρίου Ζουρντανιάν καὶ τοῦ Λιδασκάλου τῆς Φιλοσοφίας ἐκτῆς σκηνῆς τῆς δευτέρας πράξεως τοῦ «Μπουρζουά Ζαντίλαμ». Ἄλλαι ἐπίσης ἀλλογλωσσὶ σκηναὶ μετὰ τέχνης πολλῆς εἰσήλασαν εἰς τὸ ἐλληνικὸν κείμενον ἄνευ διαδατηρίου! Μία τούτων εἶναι καὶ ἡ τῆς περιφημοῦ ἐπιστολῆς ἣν κατὰ παράκλησιν τοῦ Σωτηρίου γράφει πρὸς τὴν Ἑλένην ὁ Φοιβεπόλλων.

Ὁ Ἀφροδίτη, Ὁ Παλλάς, ὦ τῶν ψυχῶν Κυρία, ὦ τῆς ὑπ' οὐρανὸν θεᾷ, τί ὦρα μακαρία, καθ' ἣν ὁ ὑπέρτης σφᾶς, περὶ Ἡλίου δύσιν θαλάμου σφᾶς θέλει τερπνῆς τὸ ἔδαφος πατήσιν.

Μίμησις καὶ αὐτὴ ἐκ τῶν «Σοφῶν γυναικῶν» τοῦ Μολιέρου, τῶν δύο ποιητῶν Φοιβεπόλλωνος καὶ Ἀρμονίου τοῦ ἑλληνικοῦ συγγραφέως, ἐνθουσιάζοντων τὸν Βαντιῶς καὶ Τρισσοῦν τοῦ Γάλλου! (5)

Ἄλλ' ἀπὸ ποίαν ἀρὰ γε διεφθαρμένη κοινωνία νὰ ἐδανείσθῃ τοὺς τύπους τῶν γυναικῶν τῆς κωμωδίας τοῦ Σούτσος; Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν αἱ ἐλληνίδες διεκρίνοντο διὰ τὴν σεμνότητά καὶ ἀπλότητά αὐτῶν, ὁ ποιητὴς τοῦ «Ἀσώτου», ἀσεβῶν πρὸς τὰς μητέρας, τὰς ἀδελφάς, τὰς συζύγους καὶ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ὧν ἡ φουσττανέλλα ἐμύριζεν εἰσέτι ἀπὸ πυρίτιδα, τὰς ζωγραφίζει μετὰ ἀσεμνότερα χρώματα ἅτινα εἶχε ρίψει ἐπὶ τῆς παλέτας του κατὰ τὴν ἐν Γαλλίᾳ διαμονήν του. Πῶς ὀμιλεῖ περὶ τῶν ἐλληνίδων ὁ ποιητὴς θὰ ἴδῃ ὁ ἀνεκνώστῃς εἰς τὰς ἐξῆς δύο περικοπὰς.

Αὐταῖς ποῦ τώρα περπατοῦν μ' ὀρθάνοικτα τὰ στήθη μετὰ δύο μεγάλα δάκτυλα στὸ πρόσωπο φιασιδοί ...

Καὶ ἀλλαγῶν
Ἐστένεψε τὴ μέση της, τὴν ἔχει δαιτυλιδοί μετὰ τὰ θαμπάκια φούσκωσε τὰ ποινὰ της λάχη, ἀπο ἀσπραδοί φόρτωσε τὰ στήθη της, τὴ ράχι ...

Διὰ νὰ μὴ φρεσθῇ δὲ εὐδὲ τῶν ἀνδρῶν, λέγει: περὶ αὐτῶν

Μὲ τὸν κορσὲ δὲν σφίγγονται καὶ αὐτοὶ ὡς ποῦ νὰ σιάσουν;

Καὶ αὐτὰ ἐγράφτησαν καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ φιασιδοί καὶ οἱ κερσίδες ἦσαν ἀκόμη ἄγνωστα ἐν Ἑλλάδι!

(Ἔλεται συνέχεια) ΝΙΚ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

(5) Μολιέρου, «Αἱ σοφαὶ γυναῖκες», πρᾶξ. III, σκην. II.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Προκήρυξις διαγωνισμοῦ μιᾶς θέσεως λογιστοῦ παρὰ τῆ Μέση Δασοκομικῆ καὶ Ἀμπελοουργικῆ Σχολῆ Πατρῶν.

Τὴν 13ην Ἀπριλίου ἐ. ἐ., ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν Πάτραις καὶ ἐν τῷ καταστήματι τῆς ὡς ἄνω Σχολῆς διαγωνισμὸς πρὸς κατάληψιν μιᾶς θέσεως λογιστοῦ τῆς αὐτῆς Σχολῆς.

Οἱ ὑποψήφιοι ὀφείλουσιν νὰ καταβάλωσιν τὰ κάτωθι πιστοποιητικά:

- 1) Στρατιωτικῆς τῶν καταστάσεως.
- 1) Εἰσαγγελέων Ἐφεσῶν καὶ Πλημμελειοδικῶν.
- 3) Τὸ πρωτότυπον ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Εἰς τὴν αἰτησίαν τῶν θέσων νὰ ἀναφέρονται αἱ ἐξέσαι Γλωσσᾶς, εἰς ἃς οἱ ὑποψήφιοι ἐπιθυμοῦσιν νὰ ἐξετασθοῦν.

Ἐκαστος ὑποψήφιος θέσων νὰ καταβάλῃ καὶ δραχ. 30 δι' ἀμοιβὴν τῶν μολῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Πλείονες πληροφορίες παρέχονται παρὰ τῆ Διευθύνσεως Γεωργίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ παρὰ τῆ ὡς ἄνω Σχολῆς.

Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Ἐπιμηλητείας
Γραφεῖον ΙΥ.

Διακηρύττει ὅτι:

Ματαιωθέντος τοῦ κατὰ τὴν 7ην Φεβρουαρίου ἐ. ἐ. διενεργηθέντος διαγωνισμοῦ πρὸς προμήθειαν 400,000 ἀτομικῶν ἀντικλήνων πλήρων ἐπαναληφθῆσεται οὗτος τὴν 9ην Ἀπριλίου ἐ. ἐ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 — 12 ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Ἐπιμηλητείας
Γραφεῖον ΙΙ.

Διακηρύττει ὅτι:

Ἀκυρωθέντος τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς 28ης Γαβρουαρίου ἐ. ἐ., διὰ τὴν προμήθειαν 220,000 ὀκάδων στεατοκηρίων ἐπαναλαμβάνεται οὗτος διὰ τὴν προμήθειαν 200,000 ὀκάδων τὴν 8ην Μαρτίου ἐ. ἐ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 1/2 ~ 12 π. μ. ἐν τῷ ὡς ἄνω ΙΙ Γραφεῖῳ Ἐπιμηλητείας ὅπου εἰσὶ κατατεθειμένοι οἱ ἀρχικοὶ ὅροι συμφωνιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7ῃ Φεβρουαρίου 1922.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιμηλητεία Στρατοῦ, Γραφεῖον ΙΥ.

Προσκαλεσθεῖς

Τοὺς θεωρουμένους νὰ προμηθεύωσι τὴ Στρατιωτικῆ ὑπηρεσίᾳ κλινικοκαπνάματα ἄρτια, ἀπολύτως καθαυργῆ καὶ ἀνισταχίριστα, ὅπως ἀφοῦ λάβωσι γνώσιν τῶν ὄρων εἰς ἃς οἱ οἱ ἢ ὑπηρεσία διὰ τὴν ταυτὴν προμήθειαν, προσέλθωσι καὶ συμμετάσχωσιν εἰς τὸν ἐνεργηθησόμενον ἐνώπιον ἡμῶν τὴν 18ην Μαρτίου ἐ. ἐ., ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. πρῶτον μοιδοτικὸν διαγωνισμὸν ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ἐσειρέσεων τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ΣΙΒ Νόμου. Αἱ μέχρι τοῦδε ὑποβληθεῖσαι προσφοραὶ δὲν θέουσι ληθῆναι ὅτι εἶναι.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Ἐπιμηλητείας, Γραφεῖον ΙΙ.

Διακηρύττει

Ὅτι διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας προκηρύσσεται δημοσίᾳ μοιδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν 1000 τόννων ὀρέως, ἐνεργηθησόμενον τὴν 6την Ἀπριλίου ἐ. ἐ., ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 1/2 ~ 12 π. μ. καὶ ἐν τῷ καθ' ἡμέρας ΙΙ Γραφεῖῳ Ἐπιμηλητείας, ὅπου εἰσὶ κατατεθειμένοι οἱ σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Ἐπιμηλητείας, Γραφεῖον ΙΙ.

Διακηρύττει ὅτι:

Μὴ παρουσιασθέντος οὐδενὸς εἰς τὸν κατὰ τὴν 9ην Μαρτίου ἐ. ἐ., ἐνεργηθέντα διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν 20,000 τόννων κριθῆς.

Προσκαλοῦνται οἱ κάτοχοι κριθῆς ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν καθ' ἡμέρας Διεύθυνσιν Ἐπιμηλητείας Γραφεῖον ΙΙ τὴν 18ην δεκάτην ὀγδοῆν Μαρτίου ἐ. ἐ., ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11 ~ 12 καθ' ἣν ἐνεργηθήσεται πρῶτον μοιδοτικὸς διαγωνισμὸς ἐπὶ τῆ βάσει τῶν κατατεθειμένων παρὰ τῷ ὡς ἄνω Γραφεῖῳ ἀρχικῶν ὄρων συμφωνιῶν τροποποιημένων μόνον ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν ἥτις γενήσεται μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς κριθῆς διὰ χρηματικῶν ἐνὸς ταλμάτων ἐξοφλουμένων δι' ἐντόκων Γραμματίων, ἐκδοθησομένων εἰς δραχμάς Ἑλληνικὰς ἢ φράγκα Γαλλικὰ, λήξεως δὲ ἐνὸς καὶ δύο ἐτῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΟΝ ΕΙΣ ΗΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΙΑΡΑ
ΣΤΕΦΟΣ

ΕΙΡΗΝΗ (θεία τῆς Κιάρης)

ΚΑΛΛΙΟΠΗ (καμαριέρα)

ΓΙΑΝΝΗΣ (υπηρέτης)

Ἡ σκηνὴ στὰς Ἀθήνας

(Ἡ σκηνὴ γραφεῖον κομψότατον καὶ σοβαρὸν. Εἰς ὄψιν φαίνεται ἀποτυπωμένη μιὰ γυναικεία λεπτότης. Εἰς τοὺς τοίχους βιβλιοθήκη. Ἐπὶ τοῦ γραφείου ἐπισκοπούμενα ἐργαλεία χημείας. Σωλῆνες, καουτσούκ, μπουτιλλίαι καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη ἐν ἀταξία, ὅσων νὰ ἔχουν ἐγκαταλειφθῆ πρὸ ὀλίγων στιγμῶν. Θύρα, δεξιὰ, ἀριστερὰ καὶ στή μέση. Εἰς τὸ πλάι παράθυρον.)

(Εὐθὺς ἅμα ἀνοίξει ἡ σκηνὴ φαίνονται οἱ δύο ὑπηρέται. Ἡ Καλλιόπη κομψὴ καὶ λεπτατῆ τακτοποιεῖ τὰ ἐπιπλα, ἐνῶ ὁ Γιάννης οιορδώνει μετὰ προσυχῆς τὰ ἐπὶ τοῦ γραφείου.)

Σ Κ Η Ν Η Δ'.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ

Τί περίεργος ἄνθρωπος αὐτὴ ἢ Κυρία. Νὰ δουλεύῃ τόσο πολὺ νὰ μὴ σοῦ δίνει καὶ ὅσο τὸ γραφεῖο νὰ συγυρίστῃς ...

ΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀλήθεια ! Καὶ νὰ εἶχε καὶ ἀνάγκη, στὸ διάβολο. (Ἀρτίζει τὸ ξεσκόνισμα). Γιατί νὰ δουλεύει ἔτσι; Σέρεις ὡς πότε ἐργάστηκα ἀπόψε ; ...

ΚΑΛΛΙΟΠΗ

Ποῦ νὰ ξέρω. Ὡς τὰ μεσάνυχτα ...

ΓΙΑΝΝΗΣ (κινῶν τὸ κεφάλι)

Μόνον ; Ἐγὼ πιστεύω πῶς δὲν ἔχλεις ὅλη τὴ νύχτα μάτι.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ (μὲ ἐλαφρὸν οἶκτον)

Καὶ τί κάνει τάχατες μ' αὐτοὺς τοὺς σωλῆνες καὶ τὰ ποτηράκια, καὶ τὰ μπουκαλάκια, καὶ τοὺς ἀτμούς, καὶ τὸ ὑδρογόνο, καὶ τὸ ὀξυγόνο ...

ΓΙΑΝΝΗΣ (διακόπτων αὐτήν)

Μπράβο Καλλιόπη, μπράβο. Ἐσύ κοντεύεις νὰ τὰ μάθης ὅλα ἀπ' ἔξω. Κοντεύεις ...

ΚΑΛΛΙΟΠΗ (ἀκκιζομένη)

Γιατί ; Δὲ μὲ βόϊσκεῖς ἄξια νὰ κάνω καὶ ἐγὼ ὅσο κάνει ἡ Κυρία ; ...

ΓΙΑΝΝΗΣ (μὲ ἐνθουσιασμό)

Ἀκούς ἐκεῖ ; Καὶ κατὶ περισσότερο ἀκόμα. (Τὴν πλησιάζει μὲ τρυφερότητα). Φτάνει μόνο νὰ μὴ θελήσῃς καὶ στὰ ἄλλα νὰ μιμηθῆς τὴν Κυρία ...

ΚΑΛΛΙΟΠΗ

Ἀγλαδὴ τί θέλεις νὰ πῆς ;

ΓΙΑΝΝΗΣ (γελῶν ἐλαφρὰ)

Νά. Ἡ Κυρία ἀφοσιώθηκε σ' ἐκείνα ἐκεῖ τὰ πολλὰ πράγματα. (Δεικνύει τὸ γραφεῖον). Δὲν ἐνδιαφέρεται γιὰ τίποτε ἄλλο, καὶ δὲ θέλει νὰ ξέρει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴ ζωὴ. Δὲν εἶχε μάτι νὰ εἶδῃ τὸν κυρὸ τοῦ κυρίου Στέφου πού λιώνει στὸ πλάι τῆς. Δὲν εἶχε μάτι νὰ εἶδῃ τὰ νειάτα τῆς οὔτε τὴν ὀμορφιά τῆς καὶ ξεγνάει τὸν ἑαυτὸν τῆς. (Τὴν πλησιάζει). Νὰ τρέμω Καλλιόπη νὰ μὴ ἀπολουθῆς κ' ἐστὶ αὐτὸ τὸ καλὸ παράδειγμα. (Τὴν κυττάζει μὲ τρυφερότητα).

Ἡ Καλλιόπη ἀπομακρύνεται σοβαρὰ καὶ σκεπτικῆ.

ΓΙΑΝΝΗΣ (Τὴν παρακολουθεῖ μὲ μιὰ ἐλαφρὰ μελαγχολία καὶ τῆς λέγει μὲ τὴν αὐτὴν τρυφερότητα).

Καλλιόπη εἶν' ἀλήθεια πῶς σὲ τραβάει τῆς Κυρίας τὸ παράδειγμα ;

(Ἡ Καλλιόπη, πλησιάζει σκεπτικῆ πρὸς τὸ παράθυρον, τὸ ἀνοίγει καὶ ἕνα φῶς πλημμυρίζει τὸ δωμάτιο. Ἐπὶ ἕνα λεπτὸν ἐλπίσει πρὸς τὰ ἔξω, καὶ ἐνῶ εἶνε ἐστραμμένη πρὸς τὸ φῶς, λέγει ρεμβώδης). Ἄχ ! τί ὠρτὶα μωρουδιὰ πού ἔρχεται ἀπὸ τὸν κῆπο. Τί ὠρτὶα πού εἶνε ἡ Ἄνοιξις ἐδάεια. Μπήκαμε στὸν Ἀπρίλι ...

ΓΙΑΝΝΗΣ (πλησιάζει)

Καλλιόπη ... (τείνει μὲ ἀπαλότητα τὰ χέρια του πρὸς τὴ μέση τῆς, τὰ ὑποθίπει ἐκεῖ καὶ πλησιάζει τὰ χεῖλη του πρὸς τὸ λαμπρὸν τῆς, τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἡ Καλλιόπη σπτάφεται καὶ τὰ χεῖλη των ἐνώνονται εἰς ἕνα φίλημα ἀγάπης τρυφερᾶς).

Σ Κ Η Ν Η Β'.

(Τὴν αὐτὴ στιγμὴ ἀνοίγει ἡ πρὸς τὰ ἀριστερὰ θύρα καὶ ἐφαίνεται ἡ Κιάρη. Εἶνε τριάκοντα ἐτῶν. Ὁραία. Ἐνδυμασία αὐστηρά. Φορεῖ μπλουζα μαύρη κλειστὴ ἕως τὸ λαμπρὸ, καὶ τὸ μόνο λευκὸ ἐπὶ τῆς ἐνδυμασίας τῆς εἶνε τὰ

ΕΙΡΗΝΗ

Κιάρη μου, ἡ ζωὴ δὲν εἶνε ὅπως τὴν ἐδμηούργησες. Τὸ γραφεῖο, τὸ βιβλίον, ἡ ἐπιστήμη, δὲν μποροῦν νὰ δώσουν τὴν εὐτυχία τῆς ζωῆς. Ἡ χημεία. Ὁραία δουλειὰ γιὰ μιὰ γυναῖκα. Ὅπως ἀπομονώνης ὁμως τὰ διάφορα στοιχεῖα μέσα σ' ἐκείνα τὰ μπουκαλάκια, ἔτσι ἀπομονώνεις καὶ τὸν ἑαυτὸν σου ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς. Ἐὰν ὁμως μέρα πού θὰ μετανοήσῃς γιὰ ὅλα αὐτὰ ἄλλα τότε φοβοῦμαι μήπως θὰ εἶνε πολὺ, πάρα πολὺ ἄργα.

ΚΙΑΡΑ (νευρικὰ)

Τί θέλετε νὰ κάμω λοιπόν ;

ΕΙΡΗΝΗ

Ἐγὼ παιδί μου, δὲν σοῦ μιλῶ γιὰ τίποτε ὀφισμένο. Ἐνὰ μόνο ξέρω. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού πέθανε ὁ ἄντρας σου καὶ εἴσαι χήρα εἶσαι τριῶν χρονῶν νέα, ἀφιέρωσες τὴ ζωὴ σου στὸν πρὸ ἀφηρημένο σκοπὸ ...

ΚΙΑΡΑ (τὴν διακόπτει)

Στὸ πρὸ ἀφηρημένο σκοπὸ ; Τί λέτε θεία μου. Ἀφηρημένος εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς ὅλων τῶν γυναικῶν ; Ὅχι αὐτὰ τὰ ἑκατομύρια τῶν ὑπάρξεων τὰ ὅποια ζοῦν καὶ πεθαίνουν δὲν ἀρτίζουν κανένα σημεῖον φωτεινὸ τῆς ζωῆς πού ἐπέερασαν. Ἐγὼ, ἐγὼ ἐπιλοδοξήσῃς νὰ κάμω τὸ ἀντίθετο. Δὲν ξέρω ἂν θὰ τὸ κατορθώσω. Ἐπὶ τὰ χρόνια τώρα χήρα, ἀγωνίζομαι νὰ φέρω εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦ ἀνδρός μου. Εἶχα τὴν τύχη, τὸ μεγάλο πνεῦμα του νὰ μὲ ὀδηγήσῃ εἰς ὅλα τὰ ἄδυστα τῆς ἐπιστήμης. Γιὰ μένα δὲν εἶνε ἄσημερα πιά τίποτε ἄγνωστο, δὲν ὑπάρχει στὴ φύσι μυστήριον. Ἐὰν ὁμως ἐκείνον τὸν ἐμπόδιζε ὁ θάνατος καὶ δὲν μπόρεσε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τῆς φιλοδοξίας του, ἐγὼ ἔχω σήμερα τὴν ὑποχρέωσι ἀφοῦ ὑπῆρξα ἡ σύντροφος τῆς ζωῆς του, ν' ἀκολουθήσω τὰ ἔργα του, νὰ βρῶ τὰ βήματά του, καὶ νὰ τελειώσω μόνη μου, ἢ καὶ μὲ τὴ συνεργασία τοῦ θεοῦ μου, ὅτι ἐκεῖνος, δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ.

ΕΙΡΗΝΗ (σιγαλά)

Καὶ τί θὰ σὲ ἐμπόδιζε νὰ παντρευθῆς, (σιγαλώτερη) νὰ ἀγαπήσῃς ;

ΚΙΑΡΑ (ἐκπλητσομένη)

Ἐγὼ θεία μου ;

ΕΙΡΗΝΗ (μὲ περισσότερο θάρρος)

Ναὶ ἐσύ. Μήπως δὲν εἶσαι νέα, μήπως δὲν εἶσαι ὠραία ; Μήπως δὲν εἶσαι ἡ ὑπαρξίς ἢ ἐκλεκτὴ, ἢ ὅποια θὰ μπορούσε νὰ δώσῃ τὴν εὐτυχία, καὶ ἢ ὅποια θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιώσῃ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὴ εὐτυχῆς ;

ΚΙΑΡΑ (μὲ τὸν αὐτὸ τόνον)

Ἐγὼ ; ... Ποτὲ (κλείει τὰ μάτια) ποτὲ !

ΕΙΡΗΝΗ (ἐπιμένουσα).

Γιατί ποτὲ ;

ἄσπρα μαγιόκετα τῆς, τὰ ὅποια φορεῖ γιὰ τὴν ἐργασία τῆς. Εἰς τὴν θείαν τοῦ φιλήματος τῶν δύο ὑπηρέτῶν δὲν λέγει οὔτε λέξιν, ἀλλ' ἀφοῦ τοὺς κυττάζει αὐστηρὰ προχωρεῖ πρὸς τὸ γραφεῖο τῆς καὶ κάθεται. Οἱ δύο ὑπηρέται παρόσονται. Ὁ Γιάννης γίνεται ἄφαντος, φεύγει ἀπὸ τὴν πλαγιὴν πόρτα, ἐνῶ ἡ Καλλιόπη μὲ ἕνα θάρρος στενωχορημμένο ἐρωτᾷ ἀγωνιώσα).

ΚΑΛΛΙΟΠΗ

Θέλει τίποτα ἡ Κυρία ;

ΚΙΑΡΑ (αὐστηρὰ)

Ὅχι. Ἄρα σὲ χρειάζομαι θὰ σὲ φωνάξω. Πήγαμε ...

Σ Κ Η Ν Η Γ'.

(Ἡ Καλλιόπη γίνεται καὶ αὐτὴ ἄφαντος)

(Ἡ Κιάρη μένει μόνη τῆς. Αἴφνης σηκώνει τὸ κεφάλι τῆς μὲ μιὰ κίνησι ἀπότομη καὶ ῥίχνει τὸ βλέμμα εἰς τὴ θεία πού ἐφιλοῦντο οἱ δύο νέοι. Ἐπὶ ἕνα δευτερόλεπτο θεωρεῖ ἐκεῖ ἐμπρὸς τῆς καὶ φαίνεται ὅσων νὰ ἀναπαυσιῶ τὴ σκηνὴ τὴν ὅποια εἶδε, καὶ μιὰ ἔκφρασι ἐσωτερικῆς ταραχῆς ζωηρεύει τὴ μορφὴ τῆς. Ἐπειτα σιγὰ, σιγὰ ἡ λάμψις αὐτὴ σβίνει καὶ ἡ ἀπάθεια ἐπανέρχεται, ἡ αὐστηρότης κυριαρχεῖ καὶ μὲ μιὰ νευρικότητα ἀσυνήθη ἀρχίζει τὴν ἐργασίαν τῆς).

Σ Κ Η Ν Η Δ'.

(Ἀπὸ τὴ μεσοία θύρα εἰσέρχεται ἡ Εἰρήνη. Εἶνε ἡλικιωμένη. Εἶνε ντυμένη ἀξιωματικῶς. Προχωρεῖ πρὸς τὴν Κιάρη λέγουσα).

ΕΙΡΗΝΗ

Καλὴ μέρα Κιάρη !

ΚΙΑΡΑ (σηκώνει ἀποτόμως τὸ κεφάλι τῆς). — Καλὴ μέρα θεία μου ... Πῶς τόσο πρῶνῃ ;

ΕΙΡΗΝΗ (μειδιῶσα)

Ἐμένα ρωτᾶς ; ἢ ἐγὼ πρέπει νὰ ρωτήσω ἐσένα καὶ νὰ σὲ μαλλώσω γιὰ τὸ καλὸ πού κάνεις στὸν ἑαυτὸ σου ;

ΚΙΑΡΑ

Ποῖο καλὸ ;

ΕΙΡΗΝΗ

Μ' ἐρωτᾶς ; Μπορεῖς νὰ μοῦ πῆς τί ὥρα κοιμηθῆκες ἀπόψε ;

ΚΙΑΡΑ (ἀρκελῶς)

Σχεδὸν καθόλου.

ΕΙΡΗΝΗ

Καὶ τὸ λές μὲ τέτοια ἀφέλεια ! Ἀλλὰ παιδί μου δὲ συλλογίζεσαι τὰ νειάτα σου, τὴν ἐμμορφιά σου ; Δὲν εἶνε κρῆμα νὰ τὰ θυσιάσῃς σὲ μιὰ ἐπιστήμη τόσο κορυφαία καὶ σὲ μιὰ δόξα τόσο ἀγάριστη, πού εἶνε καὶ ζήτημα ἂν θὰ τὴν πετύχῃς κἂν ; ...

(Ἡ Κιάρη ἀφηρημένη φέρει τὸ χέρι στὸ κεφάλι, τὸ βυθίζει μέσα στὰ καστανὰ τῆς μαλλιά καὶ ἀκούει τὴ θεία τῆς σιωπηλῆ. Ἐκείνη ἐξακολουθεῖ).

ΚΙΑΡΑ (έν παραχῆ)

Γιατί ; Γιατί δὲν ξέρετε λοιπὸν τί μὲ κρατεῖ δεμένη πρὸς τὸ παραλὸν, τί μὲ κρατεῖ δεμένη πρὸς αὐτὸ τὸ μαῦρο φόρημα, καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ τραπέζι τῆς γημεῖας ;

ΕΙΡΗΝΗ

Ἄλλὰ τὸ εἶπεσ μου φαίνεται. Σὲ κρατοῦν ἡ φιλοδοξίαι σου.

ΚΙΑΡΑ (ὕποκώφως)

Ὅχι μόνον αὐτές.

ΕΙΡΗΝΗ

Τί ἄλλο ἀκόμη λοιπὸν ;

ΚΙΑΡΑ

Ὁ ὄρκος μου σὲ ἐναν ἐτοιμοθάνατο.

ΕΙΡΗΝΗ

Τὸν ἄντρα σου ;

ΚΙΑΡΑ

Ναί. (ἀργά). Ἦταν ἡ τελευταία εὐτυχία ποῦ μποροῦσα νὰ τοῦ δώσω. Καὶ τοῦ τὴν ἔδωκα μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, καὶ τίποτα πιά δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ μὲ κἀνῃ νὰ ξεχάσω τὸν ὄρκο μου.

ΕΙΡΗΝΗ (μὲ μορφασμὸ)

Ὡραία θυσία στὴ σκιά ἐνὸς πεθικμένου, ὁ ὁποῖος δὲ σὲ ἔκανε κἀν εὐτυχισμένη.

ΚΙΑΡΑ (ἐγειρομένη μὲ παραχῆ)

Θεῖα μου ἀρκετά. Δὲ θέλω νὰ προσθέσατε οὔτε μιὰ λέξι περισσότερο. Φαίνεται δὲ θὰ συνεννοηθοῦμε ποτέ. Κρατῆσα λοιπὸν τῆς ιδέας σας ὅπως θὰ κρατῶ κ' ἐγὼ τὰς πεποιθήσεις μου, καὶ τὰ καθήκοντά μου. (Στάζειται ἕνα λεπτὸ καὶ εἰπεῖτα λέγει μὲ ἀπόραυτο). — Μεσὶς ὑπὸ ἐργαστήριον εἶπα νὰ μοῦ ἐτοιμάσουν τὸ σκοτεινὸ θάλαμο. Ἔχω πολλὴ ἀνάγκη νὰ ἐργασθῶ ἐκεῖ σήμερα. Ποῖος ξέρει ἴσως νὰ πετύχω σὲ λίγο ἐκεῖνο ποῦ ζηρῶ τόσα χρόνια τώρα. (Προχωρῶσα. Πηγχνίω λοιπὸν. Φεύγει ἀπὸ τὴν ἐκ δεξιῶν θύραν).

(Ἡ Εἰρήνη κινεῖ τὸ κεφάλι τῆς καὶ παρακολουθεῖ τὴν Κιάρρα μὲ ἔκφρασι πραγματικῆς λύπης).

Σ Κ Η Ν Η Ε

(Εἰς τὴν μεσάτιον θύραν ἐπιφαίνεται ὁ Στέφος. Ἀνάστημα μέτριον. Ἐμφάνισις κομψή. Μορφή πολὺ συμπθητικῆ. Προχωρεῖ πρὸς τὴν Εἰρήνην λέγων).

ΣΤΕΦΟΣ

Καλὴ μέρα κυρία Εἰρήνη. Εἶθε μὴ μόνη ἐδῶ ;

ΕΙΡΗΝΗ

Καλὴ-μέρα σας κ. Στέφο. Ἡ Κιάρρα τώρα μόλις ἐβγήκε. Ἐπῆρε μὲτα στοῦ ἐργαστήριου, (δεικνύει τὴ θύρα ἀπὸ τὴν ὁποία ἐβγήκε ἡ Κιάρρα). Στοῦ σκοτεινοῦ θάλαμο εἶπε. Μήπως θέλετε νὰ τὴ φωνάξω ;

ΣΤΕΦΟΣ (ἐκπληκτόμενος)

Πῶς ; Ἡ κυρία Κιάρρα ἐβύπνησε ; (πλησιάζει πρὸς τὸ γραφεῖο). Ποῖος ἐργάσθηκε λοιπὸν ἐδῶ ; Ἔγω χθὲς τὸ βράδυ ἄφισα πολλὰ διαφορετικὰ τὰ πράγματα.

ΕΙΡΗΝΗ

Ποῖος ἄλλος ἀπὸ τὴν Κιάρρα.

ΣΤΕΦΟΣ

Πότε ;

ΕΙΡΗΝΗ

Σχεδὸν ὅλη τὴ νύκτα, καὶ χωρὶς διόλου νὰ κοιμηθῆ. Δὲ θ' ἀναπαύθηκε οὔτε μιτὴ ὥρα. Ἦρθα καὶ τὴν νύκτα πάλι ἐδῶ στοῦ γραφεῖο.

ΣΤΕΦΟΣ

Μὲ αὐτὴ κυριολεκτικῶς σκοτώνεται.

ΕΙΡΗΝΗ

Αὐτὸ τῆς εἶπα κ' ἐγὼ.

(ΣΤΕΦΟΣ (μουρμουριστά)

Τόση ἀφοσίωσις στὴν ἐπιστήμη. Ἄπὸ μιὰ γυναικίκα. Αὐτὸ εἶνε ἴσως πρωτοφανές.

(Μικρὰ σιγή)

ΕΙΡΗΝΗ

Καὶ ὅμως κύριε Στέφο, ἐὰν πραγματικὰ τὴν πονᾶτε, πρέπει καὶ ἴσως καὶ ἐγὼ νὰ προσπαθήσω νὰ τραβήξω αὐτὴ τὴν γυναικίκα ἀπὸ τὴν υπερβολικῆ ἐργασία

ΣΤΕΦΟΣ

Δυστυχῶς νομίζω ὅτι δὲν εἶνε εὐκόλο. (Πλησιάζει). Πόσο φορὸς ἐπροσπάθησα νὰ τὸ κάμω. Νομίζετε ὅταν τὴ ἐλέπω νὰ καὶ ὠρῖα, νὰ κατατρίβῃ τὴν ἐλλεικτὴ τῆς φσι μὲσα στῆς μελέτης, στὰ πειράματα, στοὺς κόπους καὶ τῆς ἀγωνίας, δὲν αισθάνομαι μὲσα στὴ ψυχῆ μου, τὸν πόθο νὰ τὴν ἀποσπάσω ἀπ' ὅλα αὐτὰ, καὶ νὰ τῆς δώξω πόσο διαφορετικῆ μπορεῖ νὰ εἶνε ἡ ζωὴ γιὰ μιὰ θνητῆ ὅπως εἶνε ἡ ἰδικὴ τῆς ;

ΕΙΡΗΝΗ

Ἐγὼ ἐν τούτοις σήμερα κατόρθωσα καὶ τῆς ἀπέσπασα τὸ μυστικὸ τῆς.

ΣΤΕΦΟΣ (έν παραχῆ)

Πῶς εἶπατε ; Ὑπάρχει λοιπὸν μυστικὸ ; Κάποια μυστικὸ στὴ ζωὴ τῆς. Κάποια ἀγάπη ἴσως. Κι' αὐτὴ τῆς ἐμπνέει τῆς φιλοδοξίας καὶ αὐτὴ τῆς δυναμώνει τὴ σκέψι ; Τότε τὸ παραδέχομαι. Μάλιστα αὐτὸ, αὐτὸ μόνον μπορεῖ νὰ εἶνε. Ἐπρεπε νὰ τὸ ἔχω ἤδη καταλάβει. Ὡστε ἀγαπᾷ (μὲ ἀγωνία). Θὰ μοῦ τὸ πῆτε ἔ ;

ΕΙΡΗΝΗ (ἠσύχως)

Ναί, ἀγαπᾷ, ἀλλὰ ἕνα νεκρὸ.

ΣΤΕΦΟΣ (ταρασσόμενος ὀλόκληρος).

Πῶς ; Πῶς εἶπατε ; Ἐνα νεκρὸ ; Τότε λοιπὸν τὸν ἄντρα τῆς.

ΕΙΡΗΝΗ

Ἀκριβῶς αὐτόν. Ὁ ὁποῖος δὲν ἦταν εἰς θέσιν νὰ τὴν ἐννοήσῃ, καὶ δὲν εἰμπόρεσε οὔτε νὰ τὴν κἀνῃ εὐτυχῆ. Καὶ ἐν τούτοις αὐτῆ, σ' αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο ποῦ τὴν ἐθύσασα στῆς φιλοδοξίας σου, σ' αὐτόν τὸν ἄνθρωπο ὠρῖσθη νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐργασία σου, νὰ φέρῃ εἰς πέρας τῆς ἀποκαλύψεως σου καὶ θῶμα τοῦ ὄρκου σου εἰς σήμερα αὐτὴ ἡ ἰδία.

ΣΤΕΦΟΣ (Σταυπητικὸς ἀλλ' εὐχαριστημένος).

Α !...

(Ἀκούεται ἕνα γήγρο καὶ παρατεταμένο κούδου-νισμα).

ΕΙΡΗΝΗ

Ἡ Κιάρρα κούδονίζει. Θὰ γυρεύῃ τὴ Καλλιόπη. Καὶ αὐτὴ ἡ τρελλὴ εἶνε στὸν κῆπο. Ἔχει τρελλανθῆ κάτω μὲ τὰ λουλούδια, μὲ τὴν Ἀνοιξή. Πηγχνίω νὰ τῆς τὴν στείλω.

(Φεύγει)

(Ὁ Στέφος ρεμβῶς προχωρεῖ καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ παράθυρο. Δὲν προσθῆνῃ ὅμως νὰ φθάσῃ ἐκεῖ γιατί ἐμφανίζεται ἡ Κιάρρα ἀπὸ τὴν πλαγίαν πόρταν).

Σ Κ Η Ν Η Σ Τ

ΚΙΑΡΑ (μόλις τὸν ἐλπίζει)

Α ! εἶθε ἐδῶ κύριε Στέφο ; Σῆς ἐπερίμενα μὲ ἀνεπιμονητά. ἔχῃ πολλὴ ἀνάγκη νὰ σὰς δῶ γρήγορα σήμερα.

ΣΤΕΦΟΣ (προχωρῶν πρὸς αὐτήν).

Ναί. Ἦρθα πρὸ ὀλίγου. Ἐμαθα ὅτι ἦσθε ὑπὸ ἐργαστήριον καὶ δὲν ἠθέλησα νὰ σὰς ἀνησυχήσω. Μὲ συγχωρεῖτε μόνον ποῦ ἄργησα κομμάτι. Ἀλλὰ ξέρετε τί μοῦ συνέβη ; Σηκώθηκα πρῶτ γιὰ νὰ βθῶ ἐδῶ. Ὅταν ὅμως ἐβγήκα ἀπὸ τὸ σπίτι μου, ἐπῆρα τὸ δρόμο τῆς ἐξοχῆς γιὰ νὰ ζωογονηθῶ καὶ ἐγὼ λίγο μὲ τὴ φύσι, καὶ αὐτὸς ὁ περίπατος μὲ παρέσυρε. Ἦνε τόσον ὠραία ἡ φύσις αὐτὴ τὴν ἐποχῆ. Ἐξῶ εἶνε Ἀπρίλης. Ἀρχίτε ἡ Ἀνοιξί. Τὸ ξέρετε αὐτό ;

ΚΙΑΡΑ (μειδιῶσα μ' ἐλαφρὰ εἰρωνεία).

Ὁμοιωθῶ ὅτι δὲν τὸ ἐπρόσεξα ἢ μάλλον δὲν εἶχι τὸν καιρὸ νὰ τὸ πρᾶξῶ.

ΣΤΕΦΟΣ (μελογχολικῶς)

Καὶ ὅμως εἶνε τόσο ὠραία ἡ φύσις. Ἴσως ὠραιότερη ἀπὸ τὰ μυστήρια τὰ ὁποῖα προσπαθεῖτε ἐκεῖ μὲτα (δεικνύει τὸ ἐργαστήριον) νὰ λύσετε.

(Μικρὰ σιγή)

ΣΤΕΦΟΣ (ἐξασκολουθεῖ)

Καὶ σήμερα τὸ πρῶτ ὅλα μοῦ φανήκην ὠριότερα. Δὲ θὰ θέλατε ἀρᾷ γέ νὰ τὸ ρῆτε κ' ἐσεῖς ; Ἐβγάτε πρὸς

Θεοῦ ἀπ' αὐτὰ τὰ στενὰ ὄρια. Ἐβγάτε ἀπὸ τὸ στενὸ περιβάλλον ἐνὸς ἐργαστηρίου. Ἐλάτε κοντὰ στοῦν ἀνοικτὰ ὄριζοντα. Ὅσο ἀπλώνεται καὶ γίνεται πλατύτερος, καὶ τὸ μάτι ἔχει ἐλευθερίαν μεγαλειότερη, τόσο ἡ ἄρμονία, ἡ γοητεία, τὸ θεῖον ὄραμα φανερόνεται γοητευτικώτερο, πλουσιώτερο καὶ πλέον ἐπιβάλλον. (Τὴν κυττάζει). — Ἐλάτε νὰ ζητήσωμε μὲτῆ τὸ δυνατὸ χέρι ποῦ φιλοτεχνεῖ τὴν ὑπέροχη Ἀνοιξί. Ἐλάτε νὰ τρέξωμε στῆς ὄροσερῆς κορυφῆς, στοὺς χλωροῦς κήπους, νὰ τὸ βροῦμε γιὰ νὰ σκύψωμε εὐλαβητικὰ νὰ τὸ φιλήσωμε. Ἐλάτε νὰ θαυμάσετε τὴν ἀκούραστη, ἐκλεκτικὴτητα ποῦ ἀειδίως σκορπίζεται παντοῦ. Ἐλάτε ...

ΚΙΑΡΑ (μελογχολικὰ)

Στὴν ἐπιστήμη δὲν ἐπιτρέπεται νομίζω ἡ ποιησις.

ΣΤΕΦΟΣ (μὲ μεγαλειότερη θέρη)

Ἀφῆστε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν ἐπιστήμη. Ἦνε τόση ὠραία ἡ Ἀνοιξίς. Μίχ κρατιστοτόλιστη καὶ πολύχρωμη θάλασσα πικτοῦ. Ἡ ποικιλία τῆς ἐμπορρίας ἀτελείωτη. Ἐλάτε νὰ ἀφομοιώσετε τὴ σκέψι σας μὲ τὸ ὠραῖο. Ἐλάτε νὰ κάμτε ἀκόμη κατὶ μεγαλιότερο. Ἐλάτε νὰ ζήσετε ἀληθινὰ μὲ τὸ μεγάλο ψέμμα τῆς ζωῆς. Ἡ νεότης εἶνε τὸ θελκτικώτερο ψέμμα ποῦ παρακολουθεῖ τὸν ἄνθρωπο. Ἀλλοίμονο δὲ σ' ἐκεῖνον ποῦ δὲν τὸ ἀπῆλαυσε. Ἐρχεται ἡ ἀλήθεια, τὸ γῆρας καὶ τιμωρεῖ ἐκεῖνο ποῦ δὲν τὸ ἐσεβάσθησαν.

Μικρὰ σιγή.

(Ἡ Κιάρρα χαμηλώνει ἐλαφρὰ τὸ κεφάλι).

ΣΤΕΦΟΣ (ἐξασκολουθεῖ)

Στὴ νεότης ὅλα εἶνε ψέμμα, ὅλα. Ὅλα. Τὰ ὄνειρα. Ἡ ἐλπίδα. Οἱ πόθοι. Τί ἀπομένει ἀπ' ὅλα αὐτὰ ; Οὔτε ἡ σκιά των. Κατὶ τι ποῦ ἀσθενικώτερο καὶ ἀπὸ τῆς σκιά. Καὶ τί παραλληλίζεται πρὸς τὴ ζωὴ αὐτὴ ; Ἡ Ἀνοιξί. Τὰ λουλούδια ! Ὑπάρχει πῶ ἐφῆμερο, πῶ ψεύτικο, καὶ ὅμως πῶ ἀγαπῆτὸ, πῶ λατρευτὸ, πῶ ποθητὸ ; Ὅλα ψεύτικα. Ἡ δροσιά τους, ἡ εὐμορφία τους, ἡ τρυφερότης τους, τὸ χρώμα τους, ἡ βελουδένια ἐπιδαρμῆς των. Πρὶν τὰ αἰσθανοῦμε, πρὶν τὰ ἀπολαύσωμε μαρμίνονται. Ἡ Ἀνοιξίς παρέρχεται ρηχδαία σάν ὄνειρο. Γι' αὐτὸ ἄς μὴν τὴν ἀφήσωμε νὰ παρέλθῃ. Θὰ ρθῆ ἡ ἀλήθεια. Ὁ χειμῶνας τῆς φύσεως, τὸ γῆρας τῆς ζωῆς. Ἡ ἀλήθεια ποῦ δὲν τὴν ἀγαπάμε, ποῦ τὴν μισοῦμε ὅλοι. Τὸ γῆρας. Χωρὶς ψευτιὰς ἀλλὰ καὶ χωρὶς θάλητηρα. Χωρὶς ἐλπίδα, χωρὶς χιρᾶ, χωρὶς ὄνειρα, χωρὶς ἀγάπη. (Σταυπητᾷ). Ναί, σήμερα τὸ πρῶτ, μὲτα στὴν ἀλήθεια τῆς Ἀνοιξίσεως, μὲσα στὴν ἀδρότητα τὸν χρομάτων τῆς, καὶ στὴ ζροια τὸν ἀνθέων τῆς, ἐφαντάσθηκα ὅτι θὰ μποροῦσα νὰ δάσω καὶ ἐγὼ τὴ ζωὴ μου ὀλόκληρη ; Νὰ τὴν εὐθὺ ὀλόκληρη σὲ θυσίαν ὀλόκληρη.

ρη σὲ ἀρσίοισι, δλόκληρη γιὰ τὴν εὐτυχία μιᾶς ὑπάρ-
ξως ἀγαπωμένης. (Σταματᾷ).

ΚΙΑΡΑ (Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπα-
νευρίσκουσα τὸν ἑαυτὸν της. Ἀπαθῶς).

Καὶ ἔπειτα ;

ΣΤΕΦΟΣ (μὲ ὀργή).

Μὲ συγχωρεῖτε. Σ' ἐμένα τὸν ἐπιστήμονα, τὸν ἀν-
δρα τὸν ἀπαθῆ, τὸν θετικό, τὸν ψυχρὸ, ἢ Ἄνοιξις μοῦ
ἔφερε τὴν παραζόλη τῶν λουλουδιῶν καὶ τῶν ἀρωμά-
των της. Σὲ σὰς. Τὴν γυναῖκα. Τὴν ὑπαρξί, τὴν τρυφε-
ρά, μὲ τὴν ψυχὴ τὴν εὐαίσθητη καὶ τὰ λεπτὰ συνα-
σθήματα, γεννᾷ μόνον τὴν ἀπορία. Μὲ συγχωρεῖτε ...

(Προχωρεῖ πρὸς τὸ γραφεῖο, τραβᾷ τὸ κἀθισμα καὶ
κἀθεταί μὲ ὀργή. Ἐπειτα παίρνει τὰ χειρόγραφα ποῦ
ἦταν σὲ μία ἄκρη τὰ τοποθετεῖ ἐμπρὸς του καὶ ἀρχί-
ζει νὰ τὰ ξεφυλλίζῃ. Ἡ Κιάρρα τὸν παρακολουθεῖ μὲ
ἐνδιαφέρον. Μένει ὀλίγα δευτερόλεπτα διστακτικῆ. Ἰπ-
πειτα παίρνει καὶ αὐτὴ ἓνα ἄλλο κἀθισμα καὶ κἀθεταί
ἀντικρῦ του λέγουσα, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ γραφείου
παίρνει ἓνα βιβλίον).

ΚΙΑΡΑ

Λοιπὸν γθὲς ὅλη τὴν νύκτα δὲν ἐκοιμήθηκα. Νομίζω
ὅτι πλησιάζω ἢ μάλλον ἐπλησίασα στὴ λύσι τοῦ προβλή-
ματος ποῦ μᾶς ἀπασχολεῖ. Ἀπὸ ἡμερῶν τώρα ἔχω
σταματήσει στὴ μελέτη τοῦ ...

Σ Κ Η Ν Η Ζ '

ΚΑΛΛΙΟΠΗ (ἀπὸ τῆ μεταία
θύρᾳ). Κυρία. Κυρία. Ἐλάτε νὰ δῆτε. Εἶνε ἓνα θαῦμα
στὸν κήπο ποῦ δὲν τὸ ἔχετε ματαξῆ. (Σηκώνουν ἀπότο-
μα καὶ οἱ δύο τὸ κεφάλι των καὶ παρακολουθεῖν, τὴν
εἰσελθούσαν ὀρηκτικῶς Καλλιόπη, ἢ ὅποια ἐξακολου-
θεῖ). Ὅλες, ὅλες Κυρία ἢ τριαντάφυλλιές ἀνοιξάν. Ἐ-
χουν κόκκινα τριαντάφυλλα, ἔχουν βυσσινιά, ἔχουν α-
σπρά μουμπούκια καὶ ἀπαλά, ἀπαλά σὴν τὸ βελούδο
τριαντάφυλλα. Ἀνοιξάν, ἀνοιξάν Κυρία καὶ οἱ γαρύ-
φαλλιές καὶ ἡ πασαλιές καὶ ἡ ντάλιες καὶ ἡ διολέτες
καὶ τὰ γιασεμιά, ὅλα ἀνοιξάν.

(Προχωρεῖ πρὸς τὸ παράθυρο). — Μὲ ελάτε
ελάτε λοιπὸν Κυρία, ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὰ δῆτε, ἀξί-
ζει τὸν κόπο νὰ κατεβῆτε ὡς τὸν κήπο γιὰ νὰ τὰ χα-
δεῖτε, γιὰ νὰ τὰ καταλάβετε καὶ ἀπὸ κοντὰ ...

ΚΙΑΡΑ καὶ ΣΤΕΦΟΣ (ἀνεπαίσθητον ἀ-
συναίσθητως ἓνα βλέμμα).

ΚΑΛΛΙΟΠΗ

Ἐλάτε Κυρία ελάτε τὸ λοιπὸν.

ΚΙΑΡΑ (ἐγχειρομένη)

— Ἀς θῶ καὶ ἐγὼ αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς Ἀνοι-
ξίως. (Προχωρεῖ πρὸς τὸ παράθυρο).

ΚΑΛΛΙΟΠΗ (φεύγουσα μὲ
τὴν αὐτὴ ὀργή). — Πηγαίνω νὰ σὰς κόσω τὰ καλλι-
τέρα Κυρία νὰ διαλέξω τὰ ὀρσιότερα.

Σ Κ Η Ν Η Η '

ΚΙΑΡΑ (μένει σκεπτικῆ μὲ
τὸ βλέμμα πρὸς τὸν κήπο. Ὁ Στέφος ἐγείρεται, προ-
χωρεῖ δύο - τρία βήματα καὶ χωρὶς νὰ πλησιάσῃ λέγει)

ΣΤΕΦΟΣ

Φαντασθῆτε ὅτι καὶ στὴν ἄεστη αὐτὴ ψυχῇ ἔφθασε
τὸ κάλλος τῆς Ἀνοιξίως. Δὲν εἶνε λοιπὸν παράξενο ἔ-
τι σεῖς ἢ ἐκλεκτῆ, σεῖς ἢ μορφωμένη, σεῖς ποῦ ἐμβα-
θύνετε στὰ μυστήρια τῆς ἐπιστήμης νὰ μὴ μπορεῖτε νὰ
συγκινηθῆτε ἀπὸ τὸ ὑπέροχο θέαμα τῆς φύσεως ποῦ πα-
ρασσεῖ καὶ τῆς πιδ ἀπλοῖκῆς ἀκόμη ψυχῆς ;

ΚΙΑΡΑ (τὸν κυτᾷ μὲ μικρὴ ἐκπληξί)

ΣΤΕΦΟΣ (προχωρῶν ἓνα βήμα)

Καὶ ὅμως, ἐφαντάσθηκα πάντοτε τόσο πολὺ συγγνω-
πρὸς τὴν ψυχὴ σας, τῶν λουλουδιῶν τὸ ἀρωμα. Ἐφαν-
τάσθηκα ... (Σταματᾷ).

ΚΙΑΡΑ (ἐλαφρὰ συγκινημένη. —
Τί ἐφαντασθήκατε λοιπὸν ;

ΣΤΕΦΟΣ (μὲ ὀργή)

Ἐφαντάσθηκα (σταματᾷ καὶ πάλιν. Μετὰ μικρὴ
σητῆ). — Σὰς γνωρίζω τέσσερα χρόνια τώρα. Σὰς εἶ-
δα πάντοτε μὲ αὐτὴ τὴν μπλούζα τῆς μαύρης, σὰς εἶδα
πάντοτε σ' αὐτὸ τὸ αὐστηρὸ περιβάλλον καὶ εἶδε πάν-
τοτε τῆ λάμψι τῶν καστανῶν μαζ τῶν μαλλιῶν νὰ σὰς
τὴν δίδει τὸ λευκὸ ηλεκτροφόως. (Πλησιάζει ἀκόμη ἓνα
βήμα, ἀλλὰ πάντοτε εἰς ἀπόστασι). Δὲ θῶ τὸ ἀλλάξετε
ἄραγε ποτὲ αὐτὸ τὸ μαῦρο φόρεμα ;

ΚΙΑΡΑ (μειδιῶσα)

Καὶ ἂν ἤθελα δὲ θῶ μπόρῳσα νὰ τὸ κάμω. Γιατί
ἔχω τόσο καιρὸ ...

ΣΤΕΦΟΣ (διεκρίπτων μὲ τὸν κί-
τὸν τρόπον. — Καὶ ὅμως ἐγὼ σήμερα τὸ πρῶτὸ μῆμα
σ' ἐκεῖνο τὸν ὄργανο καὶ τὴν ἀμμορριὰ τῆς φύσεως, ἔ-
πλασσα γιὰ σὰς ἓνα ὄνειρο ... (Σταματᾷ)

ΚΙΑΡΑ (μὲ ἐλαφρὰ ταραχῆ)

Ὀνειρο γιὰ μένα ;

ΣΤΕΦΟΣ

Ναι, γιὰ σὰς ἀκριβῶς. Ἐφαντάσθηκα τὴν νεότητά
σας καὶ τὴν ἡμερριὰ σας σ' ἓνα περιβάλλον ἄλλο. Ἐ-
φαντάσθηκα τὰ καστανὰ σας τὰ μαλλιά ἀνοστολισμέ-
να, ἔφαντάσθηκα τὸ σῶμά σας σ' ἓνα φόρεμα ἄλλο σύμ-
φωνο πρὸς τὴ χάρι του καὶ τὰ καμψὰ σας χέρια γιομάτα
ἀπὸ λουλούδια, αὐτὰ τὰ λουλούδια τῆς Ἀνοιξίως. Ἐ-
φαντάσθηκα ὅλα κατὰ καὶ τὸ ὄνειρο, ποῦ ἐπλασσα μὲ τὰ
μάτια τὰ ἀνοικτά. Ἢ ἤθελα εὐχαριστημένως νὰ τὰ

κλείσω γιὰ πάντα ἤρκει μόνον νὰ σὰς εἶδω ὅπως σὰς
ὄνειροπλάσσα γιὰ μιὰ μόνη φορὰ.

(Μικρὰ σητῆ)

ΣΤΕΦΟΣ (σιγαλᾷ)

Θέλετε νὰ τὸ κάμω ;

ΚΙΑΡΑ (διστακτικῶς)

Ἄλλὰ ... δὲν ...

Σ Κ Η Ν Η Θ '

ΚΑΛΛΙΟΠΗ (εἰσαρμώσα)

Κυρία, Κυρία ὅλα τὰ λουλούδια τὰ ἔχω στὴ κάμα-
ρά σας. Ἐκῶσα ὅσα μπόρεσα περισσότερα. Μήπως θέ-
λετε νὰ τὰ φέρω ἐδῶ ;

ΚΙΑΡΑ (ζωηρᾷ)

Ὅχι, πῶντα ; Πάμε νὰ τὰ δῶ ...

(Φεύγει διστακτικῶς, μαζὶ μὲ τὴν Καλλιόπη. Ὁ Στέ-
φος ἐπανέρχεται βραδέως καὶ κἀθεταί στὸ γραφεῖο του
μὲ ὕφος κουρασμένο καὶ ἀπηλπισμένο.)

Σ Κ Η Ν Η Ι '

ΚΑΛΛΙΟΠΗ (Ἐπανέρχεται.

Κρατεῖ στὰ χέρια της ἀρκετὰ λουλούδια). — Ἡ
κυρία εἶπε νὰ βάλω αὐτὰ τὰ λουλούδια ἐδῶ. (Ἀρχίζει
νὰ τὰ τοποθετῆ σὲ διάφορα δοχεῖα ἐνῶ ὁ Στέφος τὴν
παρακολουθεῖ σιωπηλῶς. Παρέρχονται δύο - τρία λε-
πτά. Ἀμὰ τελειώσει καὶ φύγει ὁ Στέφος ἐπανέρχον-
ται στὰ χειρόγραφα του. Ἄλλὰ τῆ στιγμῆ ἐκείνη ἀνεί-
γει ἡ μεσαία πόρτα καὶ ἐπιφαίνεται ἡ Κιάρρα. Φορεῖ
φόρεμα τουαλέτας καὶ στὴν ἀγκυλιά της κρατεῖ ἓνα
μεγάλον μουκέττο ἀπὸ τριαντάφυλλα. Ὁ Στέφος σκυμ-
μένος στὸ γραφεῖο του δὲν τὴν ἀντιλαμβάνεται κατ'
ἀρχάς. Αἰφνης εἰς τὸν κρότον τῶν βημάτων της, πη-
κῶνει τὸ κεφάλι, καὶ καθὼς τὴν βλέπει περιέτρι-
θιος καὶ ὀργῶ πρὸς αὐτὴν μὲ τὰ χέρια τεταμένα λέγων)

ΣΤΕΦΟΣ

Ἐστὶ ... Κιάρρα ... Ἐοῦ ! ...

Α ὁ λ α ῖ α.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τὸ Ἑλληνικὸ Τραγοῦδι εἰς τὸν κ. Θ. Συναδινῶν,
τὸν διακεκριμένον συγγραφέα καὶ δημοσιογράφον, εἶρε
ὀριστικῶς πλέον τὸν ἀνθρώπον του.

Αἱ τελευταῖαι διαλέξεις-συνάξεις τοῦ κ. Θ. Συνα-
δινῶν, αἱ ἀπύρακτοι εἰς τὴν αἰσθησὶν τοῦ Ὁδῆου

Ἀθηνῶν δὲν ἀπέδειξαν αὐτὸ τὸ ὅποιον γράφομεν, ἀλλὰ
ἀπλῶς τὸ ἐπεκύρωσαν.

Ὁ κ. Θ. Συναδινῶς βελῆς καὶ στοχαστικῶς μελετη-
τῆς τῆς Νεοελληνικῆς Μουσικῆς, εἰς τὴν σειράν τῶν
διαλέξεων του μᾶς ἔκαμα νὰ αἰσθανθῶμεν ὅλην τὴν εὐ-
τυχίαν καὶ τὴν ἡδονὴν τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς, ἀ-
φοῦ αἱ διαλέξεις του, αἱ τόσον μουσικαὶ εἰς τὸ ὕφος
των, συναδεύοντο καὶ ἀπὸ ἐκτέλεσιν τῶν ὀρσιότερων
δειγμάτων τῆς νεοελληνικῆς μουσικῆς.

Τὸ δημοτικὸν τραγοῦδι, τὸ παιδαγωγικὸν τραγοῦδι, τὸ
λαϊκὸν τραγοῦδι, τὸ ἐπανησιακὸν τραγοῦδι, τὸ τεχνικὸν
τραγοῦδι, ἰδοῦ τὰ πάντα χωριστὰ μέρη τῆς σειράς τῶν
διαλέξεων-συνάξεων τοῦ κ. Θ. Συναδινῶν.

Τὸ Ὁδῆιον τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἀξίζει ὀλιγώτερα συγ-
χαρητήρια διὰ τὴν θέρημν καὶ τὴν ἐνθουσιασμὸν μὲ τὸν
ὅποιον υἱοθέτησε τὰς συναυλιακάς κῆτάς διαλέξεις τοῦ
κ. Θ. Συναδινῶν, καὶ τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινόν, τὸ συρρεῖ-
σται καὶ συρρεῖον μὲ τὴν προθυμίαν εἰς αὐτάς, δὲν
δεικνύει ἄλλο, παρὰ ὅτι πράγματι εἶναι πολιτισμένον.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Β'

Ὅπως ἐθέσαμεν τὰ ζητήματα εἰς τὸ πρῶτον ἡμῶν
ἄρθρον νηκόμεν ὅτι ἤθελε ἐπιβάλλεται νὰ προῖωμεν
εἰς τὴν σύνταξιν οἰκιογραφίον τῶν γεωπονητικῶν ἐλλή-
νων αἰτινες ἐπρωτοστάτησαν κατὰ τοὺς θαυμαστῶς
ἡγῶνας τῆς ἀγροτικῆς ἐξυγιάνσεως καὶ ἐξυψώσεως.
Ὁ εἰς τῶν ἀδικιλάκτων ἀδικιλάκτος κ. Μαρξέττης
γεωπόνος, εἶναι μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας μορ-
φῆς τοῦ Συνεδρίου. Σπουδάτας εἰς Ἰταλίαν διακρίνε-
ται διὰ τὴν προτήλωσιν του εἰς τὰς ἀκτιροποιίας ἐ-
δέξαι. Ἀκολουθεῖ, μὲ περισσοτέρῃ ἰσως ἐντασιν τὸν
δρόμον τῶν ἐπαναστατικῶν ὁ ὅποιος εἶναι ὁ ἀκολουθοῦ-
μενος ἀπὸ ὅλους σχεδὸν τοὺς γεωπόνους συναδελφούς
του, καὶ μάλιστα τοὺς νεωτέρους, αἱ ὅποιοι συνεπλή-
ρωσαν τὰς σπουδάς των εἰς ἀνωτέρας γεωπονηκάς
σχολὰς τῆς Ἰταλίας. Καὶ ὁ κ. Μαρξέττης ἔχει μίαν
ὕψροχην ἀπέναντι τῶν σοσιαλιστικολογούντων ἠλικα-
δέξεων του. Ἀπέριψε τὴν ὑπερρεαλιστικὴν ιδιότητα καὶ
ὡς ιδιότης πλέον ἔχει ὅλην τὴν ἐλευθερίαν καὶ ὅλον
τὸ δικαίωμα νὰ ὑποστηρίξῃ μὲ πάθος τὰς ἀρχάς του
καὶ τὰς πεποιθήσεις του, γοῦρὶς νὰ εἰσέλθῃ παρὰ τὸν

των τινε χάριν τῆς επικρατήσεως τῶν ἰδεῶν του. Ὁ κ. Μαργέττης ἔχει καὶ ἓνα ἄλλο ἐπίσημον πλεονέκτημα. Ἀνήκει μὲς γεωργικῆν οἰκογένειαν. Προήλθεν ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς. Εἶναι σήμερον ἴδιος καὶ ζῆ τὴν ζωὴν τοῦ ἀγρότου, παρκαλοῦθε τὰς πικρίας του, ποιεῖ τὸν πόνον του, συμμερίζεται τὴν δύστην του, δοκιμάζει εἰς ἕαρος του τὴν κρατικὴν ἀθλιότητα, αἰσθάνεται καὶ τὸν πλήτην ἢ κακοδιοίκησιν, βλέπει, ἀντιμετωπίζει τὰ προκείμενα τῆς προόδου τοῦ χωρικοῦ, ἀντιλαμβάνεται τὴν γύρω του ἐπικρατοῦσαν ἀγροτικὴν ἠσυχρότητα καὶ ὑπὸ τοιαύτης συνθήκῃς ἀνύψωτε θαρραλέως καὶ ἐν ἐπιγνώσει καὶ χωρὶς συμβιβασμοῦ τὴν Σημειῶν τῆς ἀγροτικῆς ἐκκαλοῦσεως. Ὁ κ. Μαργέττης ὑπερέττηεν ὡς Δημόσιος Ὑπάλληλος καὶ θεωρεῖται εἰς ἓκ τῶν κρατίστων παρ' ἡμῶν ἐπιστημόνων. Πρὸ διετίας ἐξέδιδε περισπούδαστον, μη-μειῶδες γεωργικὸν περιοδικὸν φέρων τὸν τίτλον ἢ «Ἀγροτικὴ Ὁρολογία». Ἀτυχῶς ἀνεκόπη ἢ ἐκδοσίς του καὶ ἔχασεν ὁ γεωργόφιλος ἀναγνώστης σπουδαιότατον ὄργανον γεωργικοῦ διαφωτισμοῦ. Ὁ κ. Μαργέττης μία φυσιολογικῶς ἔντονος, με δύο ζωηρότητα καὶ ἐξυπνότατα μάτια ἐξεδηλώθη ἐντὸς τοῦ Συνεδρίου ὁ ὑπερθερμὸς ἀπόστολος τῆς ἀγροτικῆς μαζ ἀναζωογονήσεως. Αὐτὸς ἐτόνωσεν ὑπὲρ πάντα καὶ τὸ ὑπεστήριξε ἀκλόνητος, ἀκαμπτος, φανατικὸς, τὸ δόγμα «ΠΑΝΤΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΑ». Αὐτὸς ἐκήρυξε μὲ τόνον, μὲ ἐμφασιν, μὲ ἐπιχειρήματα, μὲ χειρονομίας, μὲ τὸν πυρσὸν τῆς ἀγροτικῆς δυστυχίας εἰς τὸ χέρι, μὲ διάτορον ἀκόμη τὴν φωνήν, τὴν ἀνάγκην ἰδρύσεως ἀγροτικοῦ πολιτικοῦ κόμματος. Αὐτὸς ἐκήρυξε τὸν ἀγροτικὸν συνασπισμὸν τῶν ἀγροτῶν κατὰ παντὸς παρεμβαλλομένου εἰς τὸν δρόμον του. Αὐτὸς εἰδείξεν ὅτι ὄνειροπολεῖ τὴν ἀγροτικὴν ἰδέαν διευθύνουσαν τὰς τύχας τῆς πατρίδος. Δὲν τὸν ἀφῆκον ἤσυχον τὰ Βουλγαρικὰ ἀγροτικὰ τρόπαια. Διὰ τὸν ἠνωτέρου ἐξήγησε τὰ πάντα. Δι' αὐτὸν καὶ μόνον ὁ Ὁριζὸς, ὁ Ἥλιος ἢ Ἡ, τὸ Φῶς, ἢ Εὐτυχία, ἢ Χαρὰ, ἢ Πύδαμονία, ὁ Πολιτισμὸς, ἢ Μόρφωσις, τὸ νερό, τὸ δένδρον, ἢ εὐμορφίαι τῆς ζωῆς. Τὰ πάντα δι' αὐτὸν καὶ δι' αὐτερουδύντως δι' ὅλους τοὺς ἄλλους. Καὶ μέχρις ἐνὸς σημείου ἀσφαλῶς δὲν ἔχει ἄδικον ὁ κ. Μαργέττης. Τὰ δύο τρίτα τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖράς των. Ἡ μελαίτερος μερὶς τοῦ ἔθνικοῦ πλοῦτου εἶναι ἐργατικὸς τῶν. Ἡ φοικαλιότης τῆς φυλῆς μαζ στηρίζεται ἐπ' αὐτῶν. Ἡ μαχομένη εἰς τὸ μέτωπον νεότης ἀνήκει κατὰ μὲγιστον πλειοψηφίαν εἰς τὰς χεῖρας των. Ὁ Ἑλληνικὸς πολι-

τισμὸς, ὁ γνήσιος Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς (εὐρίσκειται μὲτα στὰς πρωτογενεῖς καὶ ἀπλάστους ψυχὰς των. Ὁ ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς θρεῖται τὸ μεγαλεῖόν του εἰς τὸν ἀγροτικὸν πολιτισμὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἡ γεωργικὴ παρκαμὴ τοῦ Ἑλλήνου, ἔφερε καὶ τὴν καθολικὴν παρκαμὴν τῆς πατρίδος. Ἡ ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὸ 1821 εἰς τοὺς γεωργούς τῆς Ἑλλάδος θρεῖται. Ἡ ἐλευθερία μαζ, ἢ γιγαντομαχία μαζ, ὁ θρισμὸς μαζ κατὰ τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας εἶναι ἔργον των. Αὐτὸ θρεῖται καὶ τὸ ἀναγνωρίσωμεν πάντες αἱ Ἑλληνες διὰ τὰ ἐργασθῶμεν καὶ ἐξυψώσωμεν τὴν Γεωργίαν. Εἶναι ἔθνικόν καθήκον ὅλων μαζ. Ἐπομένως ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ὁ ζῆλος καὶ τὸ ἀδιάλεικτον, καὶ ἀλύγιστον τοῦ κ. Μαργέττης εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένον. Ἐργάζεται ὡς ἀληθὴς πατριώτης. Ἀπομένει ὅμως ἢ ἔρπον τῆς ἐξετάσεως μίαν ἄλλη ἀπόψεως, ἀφορώσης τὸν κ. Μαργέττην ὅπως καὶ καθὲς ἐπιστήμονα Ἑλλήνα Γεωπόνον.

Ποιεῖ καὶ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς Γεωργίας καὶ ὅλων τὸν θαυμάζωμεν διὰ τοῦτο. Ἀλλὰ ὡς πατριώτης, ἐκ τῆς θέλαμεν καὶ ἐγνωρίζωμεν τὸ ἔργον του καὶ ὡς ἐπιστήμονος. Αὐποῦμεθα ποῦ δὲν τὸν παρκαλοῦθηταμεν εἰς τὸν δημόσιον βίον του, διὰ τὰ ἰδωμεν ποῦ ἔχασκε τὴν σφραγίδα τῆς ἐπιστημονικῆς ἀψικτικότητος ἡμου. Τὰ μαζ μελετητὰς τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῆς Γεωργίας καὶ ἐπὶ στήν ἐπιφανείαν, εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ἔχουμεν ὑπ' ὄψιν μαζ τὸ συνολικὸν ἔργον καθὲς γεωπονικοῦ ἐργατοῦ διὰ τὰ τὸν κρίνωμεν ἀσφαλέστερον, θετικώτερον, πληρέστερον, εὐτυνεϊδητότερον.

ΔΗΜ. Α. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Σ Ο Ν Ε Τ Τ Ο
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΗΘΟΝΙΚΟΥΣ
Ἐδῶ τὸ Ταναγραῖο στανὶ καὶ κόμμα
γιὰ τοὺς ἠθονικοὺς καὶ μισσοῦς ἢ ὀδύνη
ταράζει καὶ ἀταράζει κάθε στόμα
μὰ ἢ γλώσσα ἢ πλάνα θέλει νὰ τὸ πίνει
Νικητῶν Ἑλπίδα, μάκρονέ με ἀκόμα,
μυγάντισσα ἢ ψυχὴ νὰ μὴ μολάνει,
ὁ Στίχος καὶ τ' ἀγνό φτάνει μὲν σῶμα
καὶ τοῦ καλοῦ, τῆς Τέχνης ἢ γαλήνης.
Τὸ Ταναγραῖο στανὶ πάντα μπροστά μου
Καρδιά καὶ Ὑγεία καὶ Χάρη καὶ Πνεῦμα
ὡς εἶναι στὸ πλεονὸ μόνη χαρὰ μου.
Γιὰ τοὺς ἠθονικοὺς καὶ μισσοῦς ἢ ὀδύνη
καὶ ὁ βοήθος καὶ ἢ πηχτὴ γολὴ καὶ τὸ αἷμα,
καθ' ἕνα ἄνθρωπος — γὰ νὰ τὸ πίνει.
ΔΗ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Η ΧΗΜΙΚΗ ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΩΩΝ

Ἀπαντες γνωρίζομεν, ὅτι πᾶν ζωὸν προέρχεται διὰ τῆς ἐξελίξεως ἐνὸς ὠοῦ. Ὅπως τὰ ὀρνίθια ἐξέρχονται ἐκ τῶν ὠῶν, οὕτω καὶ οἱ σκώληκες, τὰ ἔντομα, τὰ ἔρπετά, τὰ μαστοφόρα, τὰ φυτὰ, τέλος πάντες οἱ ὀργανισμοὶ δὲν ἦσαν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς υπάρξεως των ἢ ἓνα κύτταρον, ὅπερ εἶνε τὸ ὠόν. Μόνον αἱ διαστάσεις των ὠῶν των διαφόρων ἐντεν ποικίλουν. Ἄλλα εἶνε γιγαντιαία ὡς τὰ ὠὰ τῆς στρουθοκαμήλου, ἄλλα εὐμεγέθη ὡς τὰ των λοιπῶν πτηνῶν καὶ των ἔρπετων καὶ ἄλλα μικροσκοπικά ὡς τὰ πλείστα των θηλαστικῶν ἐν εἰς καὶ τὰ τοῦ ἀνθρώπου. Ἄλλ' οἴσοδηποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ ὠοῦ καὶ εἰς οἰονδήποτε εἶδος καὶ ἂν ἀνήκει δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξελιχθῆ, ἐὰν μὴ γονιμοποιηθῆ εἰς κατάλληλον στιγμήν καὶ ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ὀριμότητα ἀπὸ ἕτερον στοιχείου, τὸ σπερματοζῶαριον. Πᾶν ὠόν μὴπω γονιμοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ σπερματοζῶαρίου γηράσκει καὶ θνήσκει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤτονον ταχέως.

Τοιαύτη εἶνε, τοῦλάχιστον ἢ γενικὴ περίπτωσις καὶ τοιαύτη ἦτο, ἐπὶ μακρόν, ἢ δογματικὴ γνώμη των σοφῶν. Ἀλλὰ, κατὰ τὸ ἔτος 1886, ὁ διαπρεπὴς ρώσος ἐπιστήμων Τιτοσμίωφ ἐπραγματοποίησεν ἐπὶ των ὠῶν τοῦ μεταξοσκώληκος τὸ ἀκόλουθον πείραμα: «Ἔθεσα, λέγει, 36 ὠὰ, μὴπω γονιμοποιηθέντα, ἐντὸς θεϊκοῦ ὀξέος, ἐν τῷ ὀποίῳ τὰ ὠοῦκα ἐπὶ 2 λεπτά τῆς ὥρας (κατόπιν ἐπύκνω τὰ ὠὰ ταῦτα μετὰ προσοχῆς), 13 ἐκ των ὠῶν τούτων ἤρσαντο μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων ἡμερῶν ν' ἀλλάσωιν χροῦμα. Τὴν ἕκτην ἡμέραν ἠδύνατό τις νὰ διακρίνῃ ἓνα ἕμβριον τελείως κανονικόν». Οὕτω λοιπὸν διὰ τοῦ περιφήμου τούτου πειράματος — ἐπαναληφθέντος ἔκτοτε πολλάκις — βλέπομεν σχηματιζόμενον καὶ ὀναπτυσσόμενον τὸ ἕμβριον δι' ὀπλήρη ἐπαφῆς τοῦ θεϊκοῦ ὀξέος ἐπὶ παρθένων ὠῶν.

Κατὰ τὸ 1896, ἓνας γερμανὸς ἐφοσολογὸς ἐβύθισεν καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ τινεσ ὠρας, ὠὰ ἐχίνων, ἐντὸς θαλασσοῦ ὕδατος, ἐν ᾧ εἶχε προσθέσῃ ο,1 ο)ο στρουχίνης. Μετὰ τὴν ἐπαφὴν ταύτην τὰ ὠὰ ἤρσαντο ἐξελισσόμενα. Εἶτα ἀνεκαλύφθη πληθὺς ἄλλων οὐσιῶν, αἵτινες ἐνεργοῦν ὀμοίως, εἰαὶ τὸ χλωριοφόρμιον, ἢ βενζίνην, τὸ κοινέτατον μαγειρικὸν ἄλας, τὸ χλωρεῖον ὀσβεστίνον, τὸ χλωρεῖον μαγνήσιον,

ἄλατα τοῦ μαγγανίου κτλ. Ἀπλῆ μόνον ἀπαριθμησις των οὐσιῶν τὰς ὀποίας ἀνεγνώρισαν ἱκανὰς, διὰ τὴν γονιμοποίησιν των παρθένων ὠῶν ἤθελε πληρώσει ὀλοκλήρους σελίδας. Πρὸ τινων δὲ ἐτῶν ὁ σοφὸς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ντιζὸν κ. Μπαταγιὸν ἔκαμε νὰ ἐξελιχθῶσιν ὠὰ ἀγονιμοποίητα ἐατράχου, ἐγγύζων ἄλλως ταῦτα διὰ τῆς αἰχμῆς μαχαιριδίου ἐκ ὕδατος ἢ ἐκ λευκοχρύσου.

**

Καθ' ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ καθ' ὀλους τοὺς προρηθέντας τρόπους, τὸ ἀγονιμοποίητον τὸ παρθένον ὠόν ἐξελισσεται. Εἰς τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς ἐξελίξεως των παρθένων ὠῶν οἱ σοφοὶ ἔδοσαν τὸ ὄνομα τῆς παροθενογενέσεως.

Ὅς παράδειγμα ἄλλὰ καὶ διὰ τὰ δειξώμεν συγκρίτως τὴν λεπτότητα καὶ τὴν τελειοποίησιν των μεθόδων τῆς χημικῆς γονιμοποιήσεως, ἀναφέρωμεν τὰς ἐφαρμοσθείσας ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἡμερικανοῦ φυσιολόγου Ἰακώβου Λοῆβ, τοῦ ἐργασθέντος εἰπὲρ τινε καὶ ἄλλον, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἐκτελεῖ πειράματα ἐπὶ των ὠῶν ἐνὸς ἐχίνου τοῦ Ἑθονικοῦ Ὀκεανοῦ. Ἐμβάπτει τὰ ὠὰ ταῦτα — παρθένα, βεβαίως — ἐντὸς μίγματος 50 κυβικῶν ὀκεανομέτρων θαλασσοῦ ὕδατος μετὰ 3 κυβ. ὀφεκ. διαλύσεως βουτυρικοῦ ὀξέος. Μετὰ παρέλευσιν 3 ὠρῶν περίπου, καθ' ὅς ἢ θερμοκρασία διατηρεῖται εἰς 100, μεταφέρει τὰ ὠὰ ταῦτα ἐντὸς καθαροῦ θαλασσοῦ ὕδατος ἐν τῷ ὀποίῳ τὰ ἀφίνει ἐπὶ ἡμίσειαν ὠραν. Εἶτα τὰ θέτει ἐντὸς 50 κυβ. ὀφεκ. θαλασσοῦ ὕδατος ἐν ᾧ ἔχει προσθέσει 8 κυβ. ὀφεκ. κοινου μαγειρικοῦ ἄλατος. Τὰ ἀφίνει ἐν τῷ μίγματι τούτῳ ἐπὶ μίαν περίπου ὠραν καὶ μετὰ τὴν αὐτὴν θερμοκρασίαν των 100. Κατόπιν τὰ ἐπαναθέτει ἐντὸς θαλασσοῦ ὕδατος, ὀπότε τὰ ὠὰ ἐξελισσονται ἀμέσως. Τὰ οὕτω πειραματιζόμενα ὠὰ ἐξελισσονται κατὰ 90 ο)ο κοὶ πολλάκις 100 ο)ο. Εἶνε, τῷ ὄντι, ἀξιοθαύμαστον.

Αἱ μέθοδοι αὗται τῆς χημικῆς γονιμοποιήσεως των ὠῶν ἐφημέροσθησαν μετ' ὀπολύτου ἐπιτυχίας εἰς πλείστας συνεμοταξίας ζῶων εἰς τοὺς ἐχίνους, εἰς τοὺς ἀστέρους τῆς θαλάσσης, εἰς θαλασσοὺς σκώληκας, εἰς τὰ μαλάκια, εἰ δὲ καὶ εἰς ἰχθῦς καὶ εἰς βατράχους. Εἰδικαὶ μόνον δυσχερεῖσαι δὲν ἐπέτρεψαν τὸν πειραματισμὸν ἐπὶ των ὠῶν των πτηνῶν καὶ

κατά μείζονα λόγον επί των ὤων των θηλαστικῶν. Εἶνε, τῷ ὄντι, λίαν εὐνόητον, ὅτι τὰ ὡὰ τῶν ἐνύδρων ζῴων παρέχουν μεγάλας εὐκολίας εἰς τὸν, ἐν τῷ ὕδατι, χειρισμὸν τῶν πειραματιστῶν καὶ εἰς κοινὴν θερμοκρασίαν, εἰς ἐπιτήρησιν δὲ οἱ πειραματισταὶ ἔχουν πρὸ αὐτῶν μεγάλας ποσότητας, ἥτοι μίαν ὕλην μελέτης ἀσυγκρίτως προσφορύτεσαν ἐκείνης, ἣν παρέχουσι τὰ ὡὰ τῶν θηλαστικῶν, τὰ ὁποῖα εἶνε λίαν δυσχερὲς οὐ μόνον νὰ προμηθευθῶσιν ἀλλὰ καὶ νὰ διατηρήσῃσι.

Διὰ τῆς χημικῆς ταύτης γονιμοποιήσεως, ἔχομεν μίαν ἐξέλιξιν τοῦ ὡοῦ ἀπολύτως ὁμοίαν μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν διὰ τοῦ σπερματοζωαρίου γονιμοποιουμένων ὡων. Ὁ Μπαταγιὸν εἶδε τὰ ὡὰ τῶν βατράχων ν' ἀποδίδωσι γυρίους, ὃ δὲ καθηγητὴς τῆς Σορβόννης Ντελάζ ἔσχε δύο παρθενογενετικούς ἐχίνους ζήσαντας ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη.

Εἶνε νομιζόμεν περὶ τὸν νὰ σημειώσωμεν τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης. Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ἀσφαλῶς, ὅτι, ἀπὸ τριάκοντα καὶ πλέον ἐτῶν, οὐδεμία ἄλλη ἀνακάλυψις μᾶς εἰσήγαγε τόσον βαθεὺς εἰς τὴν κατανόησιν τῆς ζωῆς. Κατόρθωσαν ἐπὶ τέλος ν' ἀντικαταστήσωσι τὴν ἐνέργειαν ἑνὸς ζῶντος οργανισμοῦ, τοῦ σπερματοζωαρίου, ἥτοι τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἄρρενος ζῴου, ἐξ οὗ προέρχεται τὸ σπερματοζωάριον τοῦτο, διὰ καθαρῶς χημικῶν σωμάτων καὶ ἐνεργούντων εἰς καλῶς ὠρισμένας συνθήκας. Ἐφθασαν εἰς τὸ σημεῖον νὰ παράγωσι ζῶα, ἅτινα ἔχουν μητέρα μὲν ἕνα ζῶον τοῦ αὐτοῦ εἴδους, πατέρα δὲ μίαν οὐσίαν, ἁπλῶς χημικὴν!

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ Κ. ΚΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΝΙΚΟΛ. ΧΕΙΜΩΝΑ

(Μία καθυστερήσασα κρίσις)

Σὲ μίαν αἰθουσα τοῦ «Π α ρ ν α σ σ ο ὦ», τὸν περὶ ὁμιλῶν μῆνα, ὃ ἐκ Ρωσσίας ἔλλην ζωγράφος κ. Χειμωνᾶς ἐξέθεσε, μὴ σειρὰ εἰκότων του, ἐξήντα καὶ πλέον πίνακας του, παρμένους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, (Πελοπόννησος, Πόρος, Παρνασσός, κτλ.), ἰσθμῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέρη πατρίδα του, τὴν Εὐβοίαν τῆς Κομμάας.

Ἐδῶ, ὃ εὐγενὴς καλλιτέχνης, εἶδε, ὅσον ὀλίγοι, τὰ φοινεὰ ἐπιπέδα, τὰ λευκὰ χρώματα, τὸ ἀνοιχτὸ τοῦ ὁρίζοντα ἵκαίτοι τὸ γαλάζιο του δὲν εἶνε ὅσον θῶ ἔπρεπε κιννοῦν: βαθὺ σὰν ἀνοιξιάντικη θαλάσσης), καὶ, μετὰ γοημίᾳ, στροφωμένη καὶ μαλακῇ, ἀπέδωσε, τίς φυσικὰς καὶ πιθανὰς ἀναλογίας τῶν ἐκεῖ, ἀπὸ τὸν Εὐξείνιο Πόντον, τὸ βορρηνὸν καὶ γριεὸ φῶς, σὲ τόνους ἀβροῦς καὶ μετρημένους.

Τὸ σχέδιό του, εἶνε φυσικὸ καὶ ἄνετο. Τὸ χροῖμα του, δειμένο, τοπισμένο, μαλακὸ, ποὺ φτάνει ὅμως νὰ γίνεταί σχεδὸν ἄτονον, ἰσχνὸ, ὅπως εἶνε τὸ πράσινο, σὲ μερικὰ τόπειά του ἀπὸ τὸν Παρνασσό. Κι' ὅλα προοπτικὰ τῆς εἰκότος του, καλοβγαλμένα καὶ προσεχτικὰ. Ὅλοι σχεδὸν οἱ πίνακες του, ἔχουν βάθος, ἔκτασι: αἰσθάνεται κανεὶς τὰ ἀντικείμενα νὰ χάνονται, νὰ μαθαίνουσι ὑπὸ τὴν ἐπήρησιν τῶν πρώτων φωτεινῶν πλάνης, καθὼς καὶ ὅταν τὰ βλέπωμε ἔτσι νὰ διαγράφονται μέσα στὸ χῶρον. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ τὸν διακρίνει περισσότερο εἶνε, πῶς ἡ ἐργασία του δὲν εἶνε τεχνικὴ, μηχανικὴ, ὅσον, ἐπιμελημένη, ἀπὸ πραγματικὴν αἰσθητικὴν ἀνάγκην, ἀπὸ μίαν ψυχικότητα ποὺ τὸν συνώδευε, ποὺ κυριαρχοῦσε μέσα του, καθ' ὅλο τὸ διάστημα, τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς τεχνικῆς ἐξικριβώσεως, ποὺ κατέβαλε πᾶνω στὰ θέματά του.

Ἐκτὸς, ἀπ' τὸν τεχνίτη, τὸν εὐσυνείδητο, ποὺ ξέρεται τί πρέπει νὰ βάλῃ καὶ πῶς νὰ τὸ σχεδιάσῃ, ἔχομε καὶ τὸν καλλιτέχνη, ποὺ γι' αὐτὸν ὁ κόσμος δὲν εἶνε ὄγκος καὶ ἐπιπέδα, φῶς καὶ σκιά, ἀλλὰ ἕνας παλλόμενος χῶρος σωμασθημάτων καὶ ἐννοιῶν.

Εἶνε ἱμπρεσιονιστὴς, ἀλλὰ μὲ ἀλήθεια, μὲ πραγματικὸ αἰσθημα τῆς Φύσεως. Τὸ βουνό, τὸ δέντρο, τὸ σύγγεφον, τὸ δειλινὸ ἔχουσι κίνησι καὶ χάρι, ζωὴ καὶ σημασία. Ἐκφράζουσι. Κι' αὐτὸ εἶνε τὸ πᾶν. Δὲν εἶνε σχέδια συμμετρικὰ, μετρομημένες φόρμες: παρὰ τόνου, φθόγου ποὺ μιλοῦνε σὲ ἰνυστικὴν τοὺς γλώσσα ...

Ἡ θαλασογραφία του «Μ α ὕ η θ ἄ λ α σ σ α»: μὴ ὄνη ἀραγμένον καϊκιῶν ποὺ χάνεται σὲ τὴν ἀκρόρεια τῶν κυμάτων, στὸ βάθος ἑνὸς τεφροῦ ὁρίζοντα, κάτω ἀπὸ ἕναν οὐρανὸ σταχτογάλανον, σὲ ὄρες ἀπομεσημέρου, δίνει τὸ ἀσθημα τῆς θαλασσινῆς ζωῆς, σὲ στιγμῆς, ἀνέσεως καὶ ἀσφαλείας. Ἡμερία καὶ κόπωση — σὲ τὴν ἀράγμένη αὐτῇ σειρᾷ τῶν καϊκιῶν ποὺ τῶν τελευταίων, τὰ ἰστία μόλις διαγράφονται στὰ ἀπομακρυσμένα σημεῖα τῆς εἰκότος του, μέσ' ἀπὸ μίαν ἀσχημονία μουντῆ θαλασσινῶν χρωμάτων — συναισθάνεται ἡ ψυχὴ μας. Ἐχει τὴ ζωὴ ἀπτή, ἀλλὰ καὶ στὸ νόημά της. Κι' αὐτὸ ποὺ ζητᾷται δὲν εἶνε τὸ σχῆμα, μὴ ἀποψη ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ ἕνα σωρὸ ἀντικειμένων, ὅσον ἡ ζῶσα ἀτμόσφαιρα ποὺ κινεῖται καὶ περιβάλλεται μέσα σὲ δαῖτα. Εἶνε ἀλήθεια ὅμως, πῶς δὲν δεικνύει μεγάλη δύναμι, ὥστε, νὰ μὴν μᾶς ἐπικαλύπτει πάντοτε, αὐτὴν τὴν βαθύτερη ματιὰ τοῦ καλλιτέχνη. Ἐξω, ἀπὸ δέκα ἢ δεκαπέντε εἰκαστογραφίαις του, ὅπως τὸ «Βορᾶν» (Ἐκκλησία Ἁγ. Ἰωάννου) Πόρος», «Ἀπὸ τὸν Πόρον (τοπικόν)», «Σκίτσον», «Νύκτα», «Καλάνα (Παρνασσός)», «Μοναστήριον», «Ἐρημοκλήσιον (Καλάνα)», «Ἀπὸ τὸν Εὐξῶστη μόνον», «Λευκὴ βάρκα» κ.λ. — δὲν μᾶς παρουσιάζεται, παρὰ ὡς ἕνας καλὸς σχεδιαστὴς. Ἡ ὅλη μου ἐντύπωσις εἶνε ὅτι ὁ κ. Χειμωνᾶς εἶνε ἕνα προχωρημένον ταλέντον, μὲ πολὺ γυναικίον μᾶτι, μὲ παρατήρησι ὀρθῇ καὶ αἰσθητῇ, καὶ μὲ ἀρετὴν εὐγένεια καὶ ἀρμονία στὸν χρωματισμὸν του. Τὴν ὑψηλὴν ὁμῶς ἐργασία, τὴν βαθύτερη ἐπισκόπησι, ἀπὸ ἕναν ζωγράφον, εἶνε ἡ ἀλήθεια, πῶς δὲν πρέπει καὶ νὰ τὴν ἀπαιτοῦμε, ἀφοῦ γνωρίζομε ὑπὸ ποίαις συνθήκαις διατελοῦμε, καὶ ἀπὸ τί κοινὸν ἔχομε τὴν ἀπαιτήσιν ἢ τὴν μοῖραν, νὰ μᾶς παρακαλοῦνται ...

Α. Δ.

ΕΝΑ ΡΟΔΟ

Μία νύχτα ἀνοιξιάντικη ποὺ ἐφώτασ τὸ φεγγάρι μέσα σ' ἀνθῶνα θροσερὸ καὶ μοσχολόλο ἐμπήκα· κι' ἀφοῦ ἐμύρισα πολὺ ἀπ' ὅλα τᾶνθη ποῦχε, στὸ τέλος ἕνα κόκκινο τριαντάφυλλο ἐπῆρα ποὺ μὴ εὐωδιὰ ἀνέγγιχτη, μεθυστικὴν ἐσκόρπα.

Ἐκεῖνο τὸ τριαντάφυλλο ὡσέτου μοῦ ἐμαράνθη πολλὰς φορές ἐμύρισα, κ' ἔπια τὴν εὐωδιὰ του. Μὰ ὅταν μοῦ μαράθηκε καὶ κίτρινε μοῦ ἐφάνη σ' ἕνα βιβλίον τῶν κλεισῶν ποὺ ἐμεῖς «Ζωὴ» καλοῦμε, κι' ἐκεῖ κλεισμένον ἐμείνε, λησμονημένο, μόνο.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ

Μπροστὰ 'στὴν ἁγία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀχραντὴν εἰκόνα μὴ κόρη προχωρεῖ δειλά, θερμὰ τὰ δάκρυα χύνει ... μὴ ἔξομολόγησι σιγὰ στὰ χεῖλη μουρμουρίζει 'αἰ τὴν συχώρησι ζητᾷ κάποιον φωνὴ ποὺ οὐδύνη ...

Τότε ὁ Χριστὸς χαμογεῶν γλυκὰ σὲ τὴν κορασίδα μ' ἕνα χαμόγελο ἀπαλὸ ποὺ ἀπ' τὴν εἰκόνα βγήκε κι' ἡ κόρη ποὺ ἔσχε τὸ πᾶν στοῦ ἔραστοῦ τὰ νύχτα μέσ' τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀγκαλιά τὴν παρθενιά της βρήκε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΠΟΛΗΣ

ΣΗΜ. — Ἀφέλεια, εὐκρινεῖα καὶ χάρι, ἐγαλμένα μέσα ἀπὸ μίαν εὐγενικὴ καὶ αἰσθητικὴ καρδιά ἐνὸς νέου γεμάτου ἀπὸ ὄνειρα κι' ἐλπίδες, νὰ τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ παρατηροῦμε περισσότερο στὸ νέο μας ποιητὴ. Ἀντίθετα πρὸς τοὺς περισσότερους σημερινοὺς ποιητὰς ποὺ διαρκῶς κλαίει, αὐτὸς σπάνια μελαγχολεῖ ἢ ἀποθαρρύνεται. Ἐχει ἕνα χαροχτῆρα δυνατό καὶ ὑγιὴ καὶ ἀντικρῦζει τίς ἀναποδίεσι τῆς ζωῆς μὲ θάρρος καὶ ἀπόφασι. Τὸν ἀπασχολεῖ ὅτι μπορεῖ νὰ προξενήσῃ ἐντύπωσι ἢ συγκίνησι σ' ἕνα νέο· οἱ κάμποι, τὰ λουλούδια, ἡ θάλασσα, ἡ γυ-

νῆσκα ... Ἀγαπάει τρυφερὰ καὶ μᾶς χαρίζει λεπτεῖς καὶ ἀρωματισμένους συγκινήσεις αἰσθημάτων, περιγραφόμενες μὲ πολλὴ τρυφερότητα. Ἡ θύμωσις παλῶν εὐτυχισμένων ἡμερῶν ἢ ἡ ἐλπίδα μίαις νέας χαρούμενης ζωῆς, ζωγραφίζει συχνὰ μὲ ὠραία χρώματα τὴν ποίησίν του. Ὁ ποιητὴς μας εἶναι νέος καὶ σὰ νέος θάχῃ καὶ ἐλαττώματα, μὰ ἡ τωρινὴ του ἐργασία μᾶς κάνει νὰ ἐλπίζομε πῶς θάχῃ καλλίτερες ἀποδόσεις γιὰ πῶ ὕστερα.

- Γ. ΚΑΨ.

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Στη Γαλλία γιορτάζεται φέτος η τρίτη εκατονταετηρίδα του Μολιέρου. Πάνω σ' αυτό διαβάσαμε σε τελευταίο φύλλο του «Μερκюр ντε-Φράνς» τα επόμενα: «Θά λύσουμε τέλος πάντων μερικά ζπ' τα αινίγματα που αναφέρονται στη ζωή και στο έργο του μεγάλου Κομμωτή; Οί κατ' εθθειαν λάτρωι του, οί Πουκελν, ήταν ... είναι αποδεδειγμένο τώρα πιά — μπουρζουά του Μποβιά — αυτός ο παππούς του ποιητού κατοικούσε σ' ένα διαμέρισμα που εσχημάτιζε νάρθηκα από πάνω απ' τη συνειδημένη ιδιότητα, πιάς Μπωβελιά, που τότε ονομαζότανε αδιέξοδος Μερβτανσόν. 'Αλλά σέ ποιά σύλληψη πρέπει ν' αποδώσει κανείς την όλική απόλεια των αυτογράφων του Μολιέρου; Ούτε ένα γραμμα, ούτε μιá σημείωση δέν εσώθηκα. Θελήσαν να ενοχοποιήσουνε τους 'Ιουδαίους, που συνείθιζαν μερικές καταστροφές, άλλ' είναι τόσο δύσκολο ν' αποδειχθί, όσο το θέμα Πιέρ Σούτς, που άρνούτανε στο Μολιέρο την πατρότητα των πιο περήφανων άριστοφυγημάτων του. Οί 'Ιουδαίον ήτανε κυρίαρχοι στη Ραζύρ και αν ήθελαν να μάς άνοιχουν τ' άρχεια τους, ίσως θά μαθαίναμε πώς συνέβηκε και είχε πραγματευθί το έποικίμο του Σβάγε σέ σερβική γλώσσα ο Μορόν Ντρούτς, έναν αιώνα προητέρα απ' τον Μολιέρο, δηλαδή στα 1550. Είναι μερικής όμοιότητας με ταξού των δύο έργων. 'Ο Μορόν Ντρούτς, που έζησε απ' τα 1520 ως τα 1580, ήταν ένας γόνιμος δραματογράφος, που τον διαβάσαμε άκόμη και σήμερα, και ένεκε του όποιου πολλή τιμήται ή σερβική φιλολογία του Ντιμίτριβιτς. Γιούς άστού, έκανε της μελέτης του στη Σιέννα της 'Ιταλίας, όπου έγεινε έφημέριος στα 1541. "Αμα γύρισε στη Ραζύρ έγραψε παππάς, το όποιο δέν τον εμπόδιζε καθόλου να γράφει έργα για το θέατρο, σέ πρόζα, ή σέ στίχους. 'Επεσε φθάνει τη Βενετία, τη Κωνσταντινούπολη, με την συντροφιά ενός μεγάλου μεγιστάνος, του όποιου ήτανε ο διασκεδαστής και ο διερμηνεύς. "Ητανε ένας αυτοσχεδιαστής εκπληκτικός. 'Απ' τα ποιμενικά έργά του σέ στίχους, το πιο γνωστό είνε ή «Σιρένας» (Βενετία 1547 — 1559), που σέ κάνει να σέπτεσαι στο όνειρο μιás εαρινής νυκτός του Σαίξπηρ. "Ομοια συνέθεσε την 'Αφροδίτη και τον 'Αδωνι, άλλο ποιμνικό, θεοσοικτικά δράματα «'Η Γέννηση του Χριστού» και μυστήρια. 'Αλλ' αυτό που έζηξε για ν' άψιση τόνομά του στούς μεταγενεστέρους είναι ή κομωδία: του, σάν την: «'Η φάρσα του Σταγώ», που την παίζον άκόμη. Σ' αυτό το έργο της άποκομής, πρόκειται για ένα χωρικό που θέλει να ξανανοιώσει και ο όποιος γίνεται δάμα μιανής κοροϊδίας κοντά σέ μιá θούα.

"Ομοιο άκόμη «'Ο πατέρας Μασουγιέ» (1559) που φέρνει στη σκηνή όλη τη κοινωνική ζωή της Ραζύρ: στον 16ον αιώνα. Μέσα σ' αυτά τα έργα θοίσεται ο Σαβαρό. 'Αλλ' αυτό το τελευταίο έργο δέν είναι το μόνο, στο βαθύ φιλολογικό φορτίο του Μορόν Ντρούτς, που ξαναθυμάει Μολιέρο. Πρέπει ακόμα ν' αναφέρουμε το «'Ιουλι ντ' 'Ιταλί», που έχει για σύνθεσι την ίδια έποθεσι του Γεωργίου Νικωντέ και του «Ζηλοτυπία του Μπαρπαγιέ». Τέλος τον «'Αρλεζίνος» που θυμίζει το: «Γάμος με το σταυρό». 'Ο «'Αρλεζίνος» είναι ο σερβοκροάτης Σζαβανσέλι.

Χωρίς άμφιβολία, όπως το δικαιολογούσε τον τελευταίο χρόνο στο μάθημά του της σερβοκροατικής φιλολογίας ο κ. Μ. 'Ιμπροβάν ο Ντρούτς και ο Μολιέρος έποτίσθηκαν απ' της ίδιες πηγές. 'Εξ άλλου είνε βέβαιον ότι ο «'Αρλεζίνος» είναι άπόγονος 'Ιταλός: άλλ' εκτός που είναι δίκαιο ν' αναγνωρίσουμε στον Ντρούτς τον ρόλο του προδρόμου, μπορούμε να ρωτήσουμε αν δέν ήταν δυνατό να φθάσουν στο Παρίσι και να πέσουν έτσι στα χέρια του Μολιέρου μεταφράσεις 'Ιταλικές των έργων, που δόφειλονται στον Ραγουσιανό ποιητή. Θ' άποφάνουμε να συμπεράνουμε. Θέτουμε μόνον το πρόβλημα στην κρίσι του έξερευνητού.

ΝΕΔ. ΑΔ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

«Για μιá νύχτα αγάπης» Αίμ. Ζελά, μετάφρ. Ηλ. 'Ηλίου. Έκδοσις «'Αθηναϊκού Βιβλιοπωλείου» Χ. Γονιάρη και Σια, 'Αθήναι 1921, δρχ. 2,50 —

Ένας ήσυχος, φτωχός κ' εργατικός άνθρωπος ζούσε μονάχος του ώρες δολόκληρες παίζοντας φλόμπι κάθε βράδυ μπρός σ' ένα παλιό άρχοντικο μέγαρο. Κάποια νύχτα ένα παράθυρο του άρχοντικού σπιτιού άνοιξε και ήχησε μιá σιγή κ' όμορφη κόρη, κ' άκουσε ζδιάφορα το τραγοίδι του άρμόνιου που παίζτανε στο φλόμπι. Μά δέν άνέβηκε το ίδιο και στον φτωχό τραγοδιστή: αυτός από τη πρώτη στιγμή αγάπησε τρελλά το ζωτικό λουλούδι.

Τ' αρχό κορίτσι ήτανε μιá φιλόδοξη κ' όργιστική γυναίκα πουχε κ' έναν έραστή, τον γιο της παλιάς παραμύνας της. "Ητανε δεκαοχτώ χρονών κ' ένα περίπου χρόνο έζησε δολόκληρες νύχτες και μέρες μεσ' στη κάμαρά της παραδομένη σ' ένα άγριο όργιστικό πόλεμο με τον έραστή της. Κάποτε σ' ένα πάλημα μαζί του, για να δούνε ποιάς θά νικήσει, σκότωσε από άπροσεξία τον έραστή της. Το παράθυρο του μεγάρου ξαναφωτισήκε: και πάλι τ' αρχό κορίτσι έρωξε ένα χαμόγελο και μιá πρόσκληση στον έρωτευμένο με το φλόμπι. κ' αυτός διελός μπήκε στην άνειρεμένη κρεββατοκάμαρα. Και βλέποντάς την προσκλητική και μισόγυμνη μπροστά του άκουσε να τού λέει ότι θά γίνει για πάντα έρωμένη του εθάνει να την βοηθήσει να πατάξουν τον πεθαμμένο έραστή.

"Η συμφωνία έκλεισε και ύστερα από άγωνιώδεις ώρες κατόρθωσαν να φέρουν το πτώμα μεχρι την έξώπορτα. Έπει θά τον περιέμενε αυτή μέχρις ότου πάη και ρίξει το πτώμα στο ποτάμι και γυρίσει. 'Η δόσολή επείχερησις ήθελε μ' έπιτυχία στο τέλος και το σώμα άφέθηκε να πέσει έλευρό μέσα στο ποτάμι.

'Αλλά ο έρωτευμένος τραγοδιστής την τελευταία στιγμή διήλπισε: σκέφθηκε ποιá τύχη άρά γέ να προμηθή και τον καινούργιον έραστή. Και χωρίς να πολυσκεφθί άμολείται μέσα στο ποτάμι για να συναντήση τον γιο της παραμύνας.

Τ' αρχό κορίτσι ύστερα από έξη μήνες παντρεύτηκε ένα νέο κ' όμορφο έποκόμητα.

«'Ο φυλακισμένος που τραγουδούσε» Ζεβόν Βε-

ζερ, μετάφρ. Κ. Οικονομίδη. Έκδοσις Χ. Γονιάρη και Σια, 'Αθήναι 1921, δρχ. 3.

Το βιβλίο αυτό περιέχει την ιστορία ενός παράξενου και πρωτότυπου ανθρώπου, ενός καλλιτέχνη, ενός αλήτη, ενός τέπου με παράξενο και άοριστο χαρακτήρα, ενός περιεργου ήδονιστού. 'Ο άνθρωπος αυτός ξεγελάει τους συμπατριώτες του και ζή εις βάρος της Κοινωνίας. Στο τέλος όμως λυγίζει κ' αυτός: αγαπάει μιá κόρη. Νικιέται από το αίσθημα, και συλλαμβάνεται από την αστυνομία. Τώρα ζή πιά μέσα στη φυλακή, όπου τρελλός τραγουδάει είνεχομένως.

«Οί άλλόκοτες ιστορίες του βαρώνου Μυνχάουζεν», μετάφρ. Κ. Τρικογλίδη. Έκδοσις Χ. Γονιάρη και Σια, 'Αθήναι 1922, δρχ. 3,50.

'Ο Βαρώνος Μυνχάουζεν δέν είναι όπως θά μπορούσαν κανείς να έποθέση ένα φανταστικό πρόσωπο. Είναι ένα ιστορικό πρόσωπο που γεννήθηκε στα 1729 στο 'Ανόβερο της Γερμανίας. Είχε μιάν αξιοθαύμαστη εύκολία να διηγείται τα πιο τερατώδη ψέμματα και φανταστικές ιστορίες, στις όποιες για ήρωα έβαζε τον ίδιο τον εαυτό του. 'Η μετάφρασις, πολύ καλή, όφειλεται στον κ. Τρικογλίδη.

Τα παραπάνω βιβλία τα συσταίνουμε θερμά, γιατί είναι και τα τρία διαλεχτά.

Γ. Κ.

ΣΟΝΕΤΤΟ

Σ Τ Η Μ Ε Ρ Α Ε Κ Ε Ι Ν Η.

Μεσ' στής καρδιάς μου το βωμό, στα πσιό ψηλά στημένη στέζεται μέρα ρήγισσα μιανής βαρειάς ζωής ... σκλάβο σου στέκος... κείσαι σν μιá Μοίρα που θά ραίνει το ακούραστο χαμόγελο στα δύθια της ψυχής.

Με άποκαμε μιá δύναμη, απόσβυσεσ καταλύτρω μιανής παιδιάστικης ζωής φτέρωμα και χαρά ... κ' έπλασεσ: τώρη ποιήμα, του νέου ρυθμού...—Νικιήτρα — που κλεί σέ στίχο άνθόσπαρτο όνειρο φωτειρό ...

Στο θείο σου ξεψύχισμα, στο ματωμένο δειλί, μιá 'Ανάσταση μου χάρισεσ μέρα τρελλή του 'Απρίλη στα ρόδα σου με ξάπλωσεσ, στο φως, στην ευοδιά ...

Γι' αυτό δικός σου, ο νέος Θεός, που κρύβω στην καρδιά... νάτανε μέρα σάν 'Εσέ να μου ξαναγελάσει για μιá πανώρηνα άνατολή... θάφενγα γι' άλλη Πλάση ...

Σ μ ο ρ ν η ΦΙΛΗ Κ. ΒΑΤΙΔΟΥ

VICTOR HUGO

Σ Τ Η Ν Κ Ο Ρ Η Μ Ο Υ

'Αγάπα αυτόν που σ' αγαπά, και νάστε εύτυχισμένοι. —'Αντίο, να του ειπ' ό θρησασός, σν που ήσουν ο δικός μου, μεσ' στάλλο σπίτι πέρασεσ, κόρη μου εύλογημένη. την εύτυχία πιά πάρεσ μας, τη πίκρα τώρα δός μας ...

Σέ κρατάνε εδώ: πέρα έχει σ' έπιθυμάνε. Κόρη, γυναίκα, παιδί, κ' άγγελε, στο διπλό σου προχώρη καθήκον. Δός τη λήθη εδώ και δός εκεί μιá ελίδα. Έβγα από δω δακρυζόντας, κ' αυτοί γελώντας πίου.

(Μέσα στην εκκλησία, 15 Φεβρουαρίου 1843) 'Αθήνα, 1029 ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ

Η ΔΟΝΑ ΕΛΒΙΡΑ

'Η Δόνα 'Ελίθα στής ρουδιάς τον ίσκιον άποκατον Κάλκιον Ιππότη άσίσταστα τη νύχτα κωφερεί: Έχει τη ζώνη άναλυτή και στα μαλλιά φορεί Τέσπερο το ρόδο, που θά το νοτίσουν τα φιλιά του.

'Έχει τη ζώνη άναλυτή κ' έχει στη γής σοροπίσει Τάνθια του κρινου και τά, που μεθόσνε, γιασεμιά Κι' άντιχτυπείται μέσα της ή λάγνη άποθμιά Με μιás αγάπης γαληνής το λυγικό μεθύσι.

ΙΩΑΝ. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΛΙΠΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ ΜΑΤΣΑΣ

Έβες την άμην της θράσείας σου, εις σιγμάς κρισιμους δια τα οικονομικόν μέλλον της χώρας, άντηρ πάχη, δλωσ άπροσδοκήτως, από την στοργήν της λυτρευτής του συζύγου και των θρησκόντων αδελφών σου, μιá εκ των ύπεροχωτέρων κερωνικών και οικονομολογικών φυσιογνομιών της χώρας, ο άείμνηστος Ζαφεύριος Μάτσας. Νέος άκόμη, θερμούρηθ, άποφασιστικός, εαθός γνώστης της οικονομικής ζωής της πατρίδος, ύπερόχου μορφώσεως και έξαιρετικών κοινωνικών χαρακτηρισμάτων, άπετέλει: μιάν έγγύστην δια την οικονομικήν άντιέννησιν της 'Ελλάδος και ο θάνατός

του έθνωρήθη παρ' όλων μας ως μια αναπάνθουτος απόλαση. Το νήμα της πολιτικής ζωής το έπιδρασε ανδρός Ζαχαρίου Μάτσα έκότη ενεργώς υπέρσυνητος. Ζών από τινος έν λαθνακόπη καταστάσει ήτο πάντοτε πρόθυμος να παρέχη τα πολύτιμα οικονομολογικά του φώτα προς οικονομικήν εξυγείανσιν της χώρας και εις προσεχώς μέλλων θεωρείτο ή κορυφή πέριξ της οποίας θα συναγείρετο ή γάλλχη των επίλεκτων διά την εξόρυξιν προς τα μεγάλα οικονομολογικά ιδεώδη. Η μεταλλωκόνη Ελλάς, ή έχουσα πρό πάντος άνάγκην ήχυρής οικονομικής αναδιοργανώσεως, πρώτιστα εις τον Ζαχαρίου Μάτσαν έστράφητο μετ' έμπιστοσύνης και έν τή πρώτη ροδίζουση κυρή της εφηνικής περιόδου, ό άεθμησός Μάτσας ήτο πρωτοκίμενος να έμφυχώση το κεφάλαιον, να κραταώση την πίστην προς το μεγαλειόν της πατρίδος και να ανυψώση την οικονομικήν εύρωστίαν εις τό επίπεδον των τολμηροτέρων έθνικών όνειροπολημάτων. Η μοίρα, ή κακή μοίρα, ή διακαυοίζουσα την τύχην των θνητών με ήμια καταπληρσσοσαν βυαλχησών, άλλως ήθέλησε. Δεν επέτρεψε να σκορπιστή το ώραίον φως της μεγάλης ψυχής και της ισχυρής δικαιοσύς του υπερχου άνδρός. Το άπέθεσε. Το άπέθεσαν εξαπίνης, χωρίς δισσαγμόν, άτρομος, άνάλγητος, χωρίς να κωφεθή από την ήδύνη επίλεκτου σπύγρου, χωρίς να συγκινήθη από τον πόνον, από τον βαθύν πόνον, πολωφιλήτων αδελφών και από την θλίψη πάντων εκείνων όσοι ένγνώρισαν τα χαρίσματα του και εξετίμησαν την ύπεροχήν του και την άξίαν του.

Η κηδεία του Ζαχαρίου Μάτσα εγένετο άνταξία των άρετών του. Πάνθημος, με αυαν άνυπόκριτον θλίψη, με ένα τραγικόν έρωτωματικόν όλων μας.

— Γισσι να χαθή τόπον νέος, γιατί να στερηθή ή πατρίς μας ένα τόπον έκλεκτό παιδί της ; Η Πολιτεία, ή Επιστήμη, τα Γράμματα, ή Τραπεζιτικός, ή Εμπόρικος και ή Βιομηχανικός κόσμος, καί Λαϊκή τάξεις και άπειρον πλήθος παρηκολούθησαν τον νεκρόν του τιμώντες την μνήμην του και γεραίροντες τα άτίμητα χαρίσματά του. Έκείνο δέ τό όποιον έρείλαμεν να τονίσωμεν είναι τούτο. Ότι ό θάνατός του ήπηρεσε μία νέα άφορμή έπιστήσεως του θαυμασμού και της κοινωνικής εκτιμήσεως. (Ο θάνατός του έφερε εις φως μίαν διαθήκην ήτις έθεωρήθη ή τελευταίος ύμνος προς την ιδέαν του γάμου, προς την ιδεώδη συγκινήτην άφοσίωσιν. Θα άπομείνη αλλη μνημειώδης διά τάς αναπτύσσόμενας έν αυτή ιδέας και ως ένα άριστοτέχνημα λόγου φανερώνων την ιδιάζουσαν προς την λογοτεχνίαν άγάπην του υπερχου άνδρός. Η « Ελληνική Ηπειρωτική » συμμετέχουσα

εις τήν έννοια της διακρησής οικονομικής Μάτσα έκράζει την ευθυμικήν θλίψη της διά την σκληράν απόλασην του άρχητού της εκ των έπιφανεστάτων ευρωπαϊκών του συγχρόνου Έλληνισμού.

Δ. Ζ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Έπιμελητεία Στρατού
Γραφείον ΙΥ.

Π ρ ο σ κ λ η σ ι ς

Οί έχοντες υπεβάλει προσφοράς εις τό Ύπουργείον διά στολάς Άγγλικάς καινουργείας (τύπου Standard) με άμεσον παράδοσιν, καλούνται να προσέλθωσι την 15 και 16 τρέχοντος μηνός εις τό ΙΥ Γραφείον Έπιμελητείας Στρατού, όπως λάβωσι γνώσιν των όρων ους ζητεί ή Στρατιωτική Ύπηρεσία προς άμεσον άγοράν. Πλήν των κατά τα άνωτέρω έχόντων ήδη υποβάλει τισάυτας προσφοράς, δύναται να προσέλθη πώς τις δυνάμενος να προμηθεύσθαι στολάς Άγγλικάς καινουργείας τύπου Standard με άμεσον παράδοσιν, λαμβάνων γνώσιν των σχετικών όρων ους ζητεί ή Στρατιωτική Ύπηρεσία και υποβάλλων εύθύς μετά τούτο σχετικήν προσφοράν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Έπιμελητείας
Γραφείον ΙΥ.

Οί έχοντες προσφέρει στολάς χακί έπιτεών και ουχι έτοιμούς άλλ' επί κατασκευή, προσκαλούνται να προσέλθωσι την 16ην τρέχοντος μηνός εις τό ΙΥ Γραφείον Έπιμελητείας Στρατού, όπως λάβωσι γνώσιν των όρων ους άξιοί ή Στρατ. Ύπηρεσία προς άμεσον άγοράν.

Αθήναι, τή 11η Φεβρουαρίου 1922.

Ο Ύπουργός
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Έπιμελητεία Στρατού
Γραφείον ΙΥ

Δ ι α κ ρ ή ρ ύ τ τ ε ι ό τ ι

Έκτίθεται εις δημόσιον μειοδοτικόν διαγωνισμόν διά προφορικών προσφορών ενεργηθησόμενον έν τώ

καθ' ήμιας Γραφείω Έπιμελητείας την 7ην Μαρτίου 1922 ήμέραν Δευτέραν και ώραν 11 — 12, ή προμήθεια 3,500,000 τριών έατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων μέτρων ύφασματος θερινού χακί όπλιτών.

Οί όροι συμφωνιών εις κατατεθειμένοι παρ τώ ΙΥ Γραφείω Έπιμελητείας, εις ό προσερχόμενοι οι βουλόμενοι καθ' έκάστην 11 1)2 — 12 1)2 δύναται να λαμβάνωσι γνώσιν.

Έν Αθήναις τή 29 Ιανουαρίου 1922.

Ο Ύπουργός
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Έπιμελητείας
Γραφείον Δ'.

Δ ι α κ ρ ή ρ ύ τ τ ε ι ό τ ι

Έκτίθων εις δημόσιον μειοδοτικόν διαγωνισμόν ενεργηθησόμενον την 21ην Μαρτίου 1922 ήμέραν Δευτέραν και ώραν 11 — 12 την προμήθειαν 500 πεντακοσίων μαχαιρών κοπής κρέατος.

Επίσης έτι ματαωθέντος του κατά την 8ην Φεβρουαρίου έ. έ., διενεργηθέντος δημοσίου μειοδοτικού διαγωνισμού διά την προμήθειαν 300 λεβήτων λόχου και 150 έκατόν πενήκοντα λεβήτων ούλαμου μετά καλυμμάτων, έπαναληφθήσεται ό διαγωνισμός ουτος την 22αν Μαρτίου 1922 ήμέραν Τρίτην και ώραν 11 — 12 π. μ.

Αμφότεροι οι ως άνω διαγωνισμοί ενεργηθήσονται διά προφορικών προσφορών έν τώ Δ' Γραφείω Έπιμελητείας, παρ' ώ εις κατατεθειμένοι οι σχετικοί όροι συμφωνιών, ών δύναται οι βουλόμενοι να λαμβάνωσι γνώσιν καθ' έκάστην 11 1)2 - 12 1)2.

Ο Ύπουργός
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Έπιμελητείας
Γραφείον Ι Υ.

Δ ι α κ ρ ή ρ ύ τ τ ε ι ό τ ι

Έκτίθων εις δημόσιον μειοδοτικόν διαγωνισμόν ενεργηθησόμενον την 21ην Μαρτίου 1922, ήμέραν Δευτέραν και ώραν 11 — 12 την προμήθειαν πεντακοσίων (500) μαχαιρών κοπής κρέατος.

Επίσης έτι ματαωθέντος του κατά την 8ην Φεβρουαρίου έ. έ. διενεργηθέντος δημοσίου μειοδοτικού διαγωνισμού διά την προμήθειαν τριακσίων (300) λεβήτων λόχου και έκατόν πενήκοντα (150) λεβήτων ούλαμου μετά καλυμμάτων, έπαναληφθήσεται ό διαγωνισμός ουτος την 22αν Μαρτίου 1922 ήμέραν Τρίτην και ώραν 11 — 12 π. μ.

Αμφότεροι οι ως άνω διαγωνισμοί ενεργηθήσονται διά προφορικών προσφορών έν τώ ΙΥ Γραφείω Έπιμελητείας, παρ' ώ εις κατατεθειμένοι οι σχετικοί όροι συμφωνιών, ών δύναται οι βουλόμενοι να λαμβάνωσι γνώσιν καθ' έκάστην 11 1)2 - 12 1)2.

Ο Ύπουργός
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Έπιμελητείας
Γραφείον ΙΙ

Δ ι α κ ρ ή ρ ύ τ τ ε ι ό τ ι

Διά τάς ανάγκας της στρατιωτικής ύπηρεσίας προκηρύσσει μειοδοτικόν διαγωνισμόν διά την προμήθειαν 200,000 έκάδων ρέθης (προς διατροφήν κομήλων) την 7ην Μαρτίου έ. έ. ήμέραν Δευτέραν και ώραν 11 1)2 — 12 π. μ.

Παράδοσις άμεσος Πειραιά ή Σμύρνην.

Οί σχετικοί όροι συμφωνιών εις κατατεθειμένοι έν τώ ως άνω ΙΙ Γραφείω Έπιμελητείας όπου θύναται οι ενδιαφερόμενοι να λαμβάνωσι γνώσιν.

Έν Αθήναις τή 7η Φεβρουαρίου 1922.
Ο Ύπουργός
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Έπιμελητείας
Γραφείον ΙΙ.

Δ ι α κ ρ ή ρ ύ τ τ ε ι ό τ ι

Διά τάς ανάγκας της στρατιωτικής ύπηρεσίας προκηρύσσει μειοδοτικόν διαγωνισμόν ενεργηθησόμενον την 9ην Μαρτίου έ. έ., ήμέραν Τετάρτην και ώραν 11 1)2 — 12 π.μ. διά την προμήθειαν 20,000 τόννων κριθής έν τώ ως άνω ΙΙ Γραφείω Έπιμελητείας όπου εις κατατεθειμένοι οι σχετικοί όροι συμφωνιών και δύναται οι ενδιαφερόμενοι να λαμβάνωσι γνώσιν.

Έν Αθήναις τή 7η Φεβρουαρίου 1922.
Ο Ύπουργός
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Ἐπιμελητείας
Γραφεῖον II.

Προκαλοῦνται οἱ κάτοχοι σανῶν ὅπως προσέδω-
σιν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Διεύθυνσιν Ἐπιμελητείας,
Γραφεῖον II τὴν δεκάτην πέμπτην (15) Μαρτίου
ἔ. ἔ., ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 -- 12 καθ' ἣν
ἐνεργηθήσεται πρόχειρος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς
διὰ τὴν προμήθειαν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ὑπηρε-
σίαν 500,000 ὀκάδων σανῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς
N. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Προκήρυξις πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐκποίησης
250 ὀκάδων ἐρίου.

Τὴν 13ην Μαρτίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ
ὥραν 11 -- 12 ἐν Λαρίσῃ καὶ εἰς τὸν συνῆθη τῶν
δημοπρασιῶν τόπον ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δη-
μοπρασία διὰ τὴν ἐκποίησην 250 περίπου ὀκάδων
ἐρίου (μαλλίων) προσβάτων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀπο-
τελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ
Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Λαρίσης.

Τῶν ὄρων δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδια-
φερόμενοι καθ' ἑκάστην παρὰ τῆς ὄψεως Σχολῆς καὶ
τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου.
Δημοσιευθῆτω μόνον διὰ τῶν λαβουρῶν ἐγγρα-
φῶν ἐντολῆν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιμελητεία Στρατοῦ
Γραφεῖον 4ον

Διακηρύττει ὅτι.

Ματαιωθέντος τοῦ κατὰ τὴν 28ην Δεκεμβρίου
1921 ἐνεργηθέντος μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ
τὴν προμήθειαν σκελεῶν, φανελλῶν καὶ ὑποδυτῶν ἀ-
ξιωματικῶν, ἐπαναληφθήσεται ὁ διαγωνισμὸς οὗτος
ὑπὸ τοῦς ὄρους τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως τὴν 21αν
Φεβρουαρίου 19η, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 --
12 π. μ. διὰ τὰ ἀκόλουθα ἦδη.

- α) 30,000 τριάκοντα χιλιάδας συλλογὰς ἐσω-
τερικοῦ ἵματισμοῦ ἀξιωματικῶν, ἀποτελουμένης ἐκ
σκελέας, ὑποδυτοῦ καὶ φανέλλας βαμβακίων.
- β) 15,000 δέκα πέντε χιλιάδας συλλογὰς μαλ-
λινοβαμβακίων ἐκ σκελέας καὶ φανέλλας καὶ
- γ) 16,000 δέκα πέντε χιλιάδας συλλογὰς ἐλο-
μαλλίων σκελέας καὶ φανέλλας.

Ὁ Ὑπουργὸς
N. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διεύθυνσις Ἐπιμελητείας
Γραφεῖον IV.

Διακηρύττει ὅτι.

Κριθέντος ἀσυμφόρου τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ
κατὰ τὴν 10ην Φεβρουαρίου ἔ. ἔ., διενεργηθέντος
δημοσίου διαγωνισμοῦ διὰ τὴν προμήθειαν καὶ κα-
τασκευὴν πληθῶν Ἀγγλικῶν τύπου, ἐπαναληφθή-
σεται ὁ διαγωνισμὸς οὗτος διὰ τὴν προμήθειαν δια-
κοσιῶν πενήνηκοντα χιλιάδων (250,000) πληθῶν
κατασκευασθησομένων ἐξ ἐρέας, τῶν προμηθευτῶν
ἐπὶ τῆς βάσει δείγματος ἐρέας τούτων ἢ τὴν κατο-
σκευὴν 250,000 τοιοῦτων κατασκευασθησομένων ἐξ
ἐρέας τοῦ Δημοσίου, ἀπάντων τύπου Ἀγγλικῶν, ἐ-
πακριβῶς ὁμοίου πρὸς τὸ ἐπίσημον δείγμα τῆς
Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐπαναληπτικὸς οὗτος διαγωνισμὸς ἐνεργηθή-
σεται διὰ προφορικῶν προσφορῶν καὶ ὑπὸ τοῦς ὄ-
ρους τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως τὴν 23ην Μαρτίου
1922, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 -- 12 εἰς τὸ
IV Γραφεῖον Ἐπιμελητείας.

Ὁ Ὑπουργὸς
N. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιμελητεία Στρατοῦ
Γραφεῖον IV

Διακηρύττει ὅτι.

Ἐκτίθεται εἰς δημοσίον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν
διὰ προφορικῶν προσφορῶν ἢ προμήθεια τῶν κάτωθι
εἰδῶν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ὡς ἔπεται.

- 1) Τὴν 16ην Φεβρουαρίου 1922 ἡμέραν Τε-
τάρτην καὶ ὥραν 11 -- 12 ἢ προμήθεια 150,000
ἑκατῶν πενήνηκοντα χιλιάδων πασσαλίσκων ἀντικη-
νῶν.
 - 2) Τὴν 17ην Φεβρουαρίου 1922 ἡμέραν Πέμ-
πτην καὶ ὥραν 11 -- 12 ἢ προμήθεια 70,000 ἑβδο-
μήκοντα χιλιάδων μέτρων ὑφάσματος βαμβακίου
καὶ θερινῶ ἀξιωματικῶν ἀρίστης ποιότητος.
 - 3) Τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1922 ἡμέραν Παρα-
σκευὴν καὶ ὥραν 11 -- 12 ἢ προμήθεια 30,000 τρι-
σέκοντα χιλιάδων μέτρων μαλλίνου ὑφάσματος ἐξ ἐ-
ρέας θερινῆς ἀξιωματικῶν (γκαμπαρτίνας).
- Οἱ διαγωνισμοὶ οὗτοι ἐνεργηθήσονται ἐν τῷ IV
Γραφεῖω Ἐπιμελητείας παρ' ᾧ εἰσὶ κατατεθειμένοι
οἱ σχετικὶ ὄροι συμφωνιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 29 Ἰανουαρίου 1922.

Ὁ Ὑπουργὸς
N. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ II.

Διακηρύττει ὅτι.

Διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας
προκηρύσσεται τοῦς κάτωθι μειοδοτικὸς διαγωνι-
σμοί.

1) Διὰ τὴν προμήθειαν 700 τόννων Βακαλάου
τὴν (10) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν
11 1/2 -- 12 π. μ.

2) Διὰ τὴν προμήθειαν 500,000 ὀκάδων ἐλαίου
τὴν ἐνδεκάτην (11) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν Σάββα-
τον καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

3) Διὰ τὴν προμήθειαν 500 τόννων Ζαχαρώσεως
τὴν δωδεκάτην (12) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν Σαββα-
τον καὶ ὥραν 11 1/2 -- π. μ.

4) Διὰ τὴν προμήθειαν 300,000 ὀκάδων καφέ
τὴν δεκάτην τετάρτην (14) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν
Δευτέραν καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

5) Διὰ τὴν προμήθειαν 500,000 ὀκάδων Μπισ-
σῶν τὴν δεκάτην πέμπτην (15) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡ-
μέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

6) Διὰ τὴν προμήθειαν 40,000 ὀκάδων Παπέρο-
υ τὴν δεκάτην ἕκτην (16) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν
Τετάρτην καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

7) Διὰ τὴν προμήθειαν 25,000 κιβωτίων Σολω-
μῶν τὴν δεκάτην ἑβδόμη (17) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέ-
ραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

8) Διὰ τὴν προμήθειαν 25,000 κιβωτίων Σαρ-
δελλῶν τὴν δεκάτην ὄγδον (18) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡ-
μέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

9) Διὰ τὴν προμήθειαν 20,000 κιβωτίων Τόν-
νων τὴν δεκάτην ἐνάτην (19) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέ-
ραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

10) Διὰ τὴν προμήθειαν 200,000 ὀκάδων Τριμ-
τος (μπουτὲ) τὴν εἰκοστὴν πρώτην (21) Μαρτίου
ἔ. ἔ., ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

11) Διὰ τὴν προμήθειαν 900,000 ὀκάδων Τυροῦ
τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν
Τρίτην καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

12) Διὰ τὴν προμήθειαν 500,000 ὀκάδων Σάπυ-
νας τὴν εἰκοστὴν τρίτην (23) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέ-
ραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

13) Διὰ τὴν προμήθειαν 1200 τόννων Φακῶν τὴν
εἰκοστὴν τετάρτην (24) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν
Πέμπτην καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

14) Διὰ τὴν προμήθειαν 1000 τόννων Φασολίων
τὴν εἰκοστὴν ἕκτην (26) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν
Σάββατον καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

15) Διὰ τὴν προμήθειαν 500,000 ὀκάδων Χαλβᾶ

τὴν εἰκοστὴν ὄγδον (28) Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν
Δευτέραν καὶ ὥραν 11 1/2 -- 22 π. μ.

16) Διὰ τὴν προμήθειαν 1,500,000 ὀκάδων Ἐ-
λαίου τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην (29) Μαρτίου ἔ. ἔ.,
ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 1/2 -- 12 π. μ.

Οἱ ὡς ἄνω διαγωνισμοὶ ἐνεργηθήσονται ἐν τῷ
ὡς ἄνω II Γραφείω Ἐπιμελητείας ἐποῦ εἰσὶ κατα-
τεθειμένοι οἱ σχετικὶ ὄροι συμφωνιῶν καὶ δύνανται
οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10η Φεβρουαρίου 1922.

Ὁ Ὑπουργὸς
N. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Προκήρυξις διαγωνισμοῦ πρὸς κατάληξιν τριῶν θε-
σεων δοκίμων Νομογεωπόνων.

Τὴν 17ην Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν Πέμπτην καὶ
ὥραν 9 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ
Ὑπουργείου Γεωργίας διαγωνισμὸς πρὸς κατάλη-
ξιν τριῶν θέσεων δοκίμων Νομογεωπόνων.

ὑποβλητέα πιστοποιητικὰ μέχρι τῆς προτερίας
τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ τὸ βραδύτερον τὰ
κάτωθι.

- 1) Πιστοποιητικὸν Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας.
- 2) Ὅμοιον στρατιωτικῆς τῶν καστεσῶν.
- 3) Ὅμοια Εἰσαγγελέως Ἐφετών καὶ Πλημμε-
λειοδικῶν ἢ ὑπεύθυνον δόξαν τῶν ὑποψηφίων ὅτι
δὲν καταδικάσθησαν ἐπὶ κακούργηματι ἢ πλημμελή-
ματι τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21, 22
καὶ 24 τοῦ Ποιν. Νόμου, ἀπολυομένων ἐν περιπτώ-
σει ὑποβολῆς ψευδοῦς δηλώσεως καὶ καταδικωμέ-
νων ποινικῶς.
- 4) Βεβαίωσιν δύο ἰατρῶν ὅτι εἶνε ὑγιεῖς καὶ ἀρ-
τιμελεῖς.
- 4) Πρωτότυπον ἢ ἐπισήμως κεχωρημένον ἀντί-
γραφον διπλώματος δημοσίας Ἀνωτέρας Γεωπονι-
κῆς Σχολῆς, τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.
- 6) Μελέτην ἀναγομένην εἰς περιγραφήν ἐνὸς ἐν
Ἑλλάδι κτήματος κατὰ βούλησιν τοῦ αἰτούντος, καὶ
εἰς τὸν τρόπον τῆς καταλληλοτέρας ὀργανώσεως
αὐτοῦ.

7) Ἀπόδειξιν καταθέσεως δραχμῶν ἑκατῶν
(100) εἰς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν.

Δημοσιευθῆτω μόνον διὰ τῶν λαβουρῶν ἐγγρα-
φῶν ἐντολῆν ἐφημερίδων.

Ἀθήναι, 18 Φεβρουαρίου 1922.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας)

ΟΙΝΟΙ

ΚΟΝΙΑΚ

Β Ο Τ Ρ Υ Σ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΟΙΝΟΙ **ΜΑΡΚΟ** ΟΙΝΟΙ

ΜΕΓΑΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Α- ΔΕΝΑΞΑ & ΣΙΑΣ

ΠΡΙΝΤΕΜΠΣ

Δ. & Φ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΩΝ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Το καλύτερον κατάστημα
γυναικείων ειδών,
"Ασπρόρουχα διά προίκας."

ΤΑΠΗΤΕΣ ΠΕΡΣΙΚΟΙ

ΑΔΕΛΦ. ΒΑΓΓΑΝΟΥ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΣΙΑΣ
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Το αρχαιότερον των εν Ελλάδι Χαρτοποιείων,
Επισκεπήτρια στυγμιαίων.

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 12,

ΑΠΟΘΗΚΑΙ ΧΑΡΤΟΥ

Παντός είδους γραφή, γραφομηχανών,
περιοδικών, κληρογραφίας, λουκά
και χρηματιστά,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Τμήματα ιδιαίτερα έκτυλλισμα συγ-
γραμμάτων και περιοδικών,

ΠΩΛΗΣΙΣ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ

Διδασκαλία — Αντίγραφα,
Επισκευαί

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 11,

Τυποίς "ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ"

ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΡΗΡΗΨΟΠΟΥΛΟΥ 7.